

SVAKI KOMUNIST NEKA OBAVI SE
DEVET GODINA NADNICE ZA STRAH
ŠTA DONOSE TAKVA RJEŠENJA?
REFORMA I KULTURA
ŽIRO-RAČUN OČEKUJE DINARE
»POGLEDI MLADIH«: ZAŠTO SE JAVLJAMO?
SVE VAS VOLIM KAO SVOJU VLASTITU DJECU
»REVIJA« I »DANE RONČEVIĆ« U NOVIM UVJETIMA
ČAKULE
»KRKA« — OMASOVLIJENJE KLUBA
PONOVO RAD STK »ŠIBENIK«

ŠIBENSKI LIST

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XIV — BROJ 680 — CIJENA 40 DINARA

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 29. RUJNA 1965. GODINE

Plenum Općinskog komiteta SK

U četvrtak je održan prošireni plenum Općinskog komiteta Saveza komunista općine Šibenik. Plenumu su prisustvovali i drugovi Nikola Sekulić-Bunko, Srećko Bijelić, Vojin Jelić i Jure Jelić. Na dnevnom redu ovog plenuma bilo je pitanje sprovođenja privredne reforme na našoj općini i, u skladu s tim, angažiranje komunista. O tome kako je privredna reforma shvaćena u našim kolektivima i organizacijama SK, kako se ona dosad provodila, što smo učinili, a što nismo — čitajte na drugoj stranici našega lista.

20 godina Saveza gluhih

Ovogodišnji Međunarodni dan gluhih — 26. rujna — slavi se u našoj zemlji u okviru značajnog jubileja dvadesetogodišnjice postojanja Saveza gluhih Jugoslavije. To je dan solidarnosti gluhih s onima koji čuju i obratno, jer ih međusobno povezuju brojni zajednički društveni, radni i drugi ciljevi.

I pored svih uspjeha, položaj osoba na području šibenske komune još ni izdaleka nije riješen onako kako bi ga trebalo riješiti po principima suvremene socijalne zaštite. Ako se pođe sa stanovišta da je lokalna zajednica prva pozvana da se brine o svojim građanima, a posebno o gluhim osobama, onda čitav socijalni život treba da se odvija u granicama lokalne zajednice. Cilj toga rješavanja je njihovo osposobljavanje za život i produktivni rad, što ujedno dovodi do ostvarenja maksimalne integracije u društvo. Na šibenskom području danas živi oko 200 gluhih osoba od kojih je čak polovica neškolovanih. Od osnivanja organizacije upućeno je u razne škole i zanate oko 50-toro djece i omladine. Međutim, velik broj gluhih osoba ostao je i dalje kod kuće upravo zahvaljujući zaostalim shvaćanjima njihovih roditelja i u vriježenju zabludi da u gluhoj ličnosti vide njegov defekt i sve promatraju kroz prizmu toga nedostatka. Stoga je bio veoma težak zadatak članova Od-

bora gluhih općine oko uvjeravanja roditelja da je bolje budućnost njihove djece osigurana jedino kroz školovanje i rehabilitaciju, koja se provodi u više zavoda u našoj zemlji. S druge strane, teškoće su izbijale i u lošim financijskim prilikama u kojima su se nalazile pojedine općine. I šibenska organizacija se nalazi u sve težim financijskim prilikama, a jedini prihod od dotacija Jugoslavenske lutrije i općine i suviše je nedostatan da bi se pomirili troškovi oko izdržavanja djece i omladine u zavodima za rehabilitaciju, kao i za samo školovanje.

Na prilične teškoće organizacija nailazi kod pojedinih radnih kolektiva kad je u pitanju zaposlenje gluhih osoba. Na našem području danas je zaposleno na različitim mjestima samo 15 gluhih osoba koje s uspjehom obavljaju povjereni im posao. Isto tako, i prilikom otkazivanja radnog odnosa često puta su gluhe osobe prve na udaru, a to se ne bi smjelo događati. Na žalost, takvih primjera bilo je i na našoj općini.

Posebno pitanje čini rehabilitacija gluhih osoba. Rehabilitacija je kompleksni pojam i zahvaća više aktivnosti: medicinsku, edukativnu, socijalnu i profesionalnu. Odsustvo bilo koje od tih komponenti negativno će se odraziti na krajnji cilj rehabilitacije. Osiguranje materijalnih uvjeta za rehabilitaciju je prije svega obaveza

lokalne zajednice. Ova akcija ne smije biti zapostavljena u sadašnjem času, utoliko više što se svaki rehabilitant za pet - šest godina rada već isplati zajednici kroz razna društvena davanja. Samo zajednička akcija svih odgovornih takora može pridonijeti da se status ljudi lišenih sluha temeljito zahvati i pravilno postavi. Problem šibenske organizacije Saveza gluhih je i u nedostatku prostorija u kojima bi se razvijali kulturni, sportski i ostali vidovi djelovanja. Zbog toga se događa da se gluhe osobe nakon završetka školovanja u Zagrebu ili Splitu nerado vraćaju u Šibenik. (jj)

Žiro-račun broj 435-11-608-135 očekuje

Općinsko vijeće Narodne tehnike razaslalo je prošlih dana dopis u kojem se, među ostalim, veli: »... upućujemo Naslovu ovaj dopis sa molbom da nam se pomogne bilo kolikom novčanim prilogom, kako bismo bili u mogućnosti da djelomično izvršimo plan i program rada naših organizacija, jer će financijska situacija u idućoj godini sigurno biti bolja prema obećanjima mjerodavnih. Nadamo se da će vaše stvariti našu tešku situaciju i ovu molbu povoljno riješiti i time dati doprinos našoj zajedničkoj brizi za socijalistički odgoj mladih generacija i njihova tehničkog odgoja i obrazovanja. DrugarSKI zahvaljujemo i pozdravljamo! Naš žiro-račun br: 435-11-608-135.«

Dopis s tim završetkom razaslan je prošlih dana većem broju šibenskih privrednih kolektiva. Do prošle subote stigao je samo odgovor jednog trgovinskog poduzeća. Odgovor je negativan. Kako će na apel Narodne tehnike odgovoriti ostale za pomoć zamoljene privredne organizacije ne znamo — ali pretpostavljamo (a da je u pitanju nogometni klub, mogli bismo mnogo lakše pretpostavljati!).

Pomoć Narodnoj tehnici je neophodna. Za razne grane tehnike zainteresiran je velik broj omladinaca i pionira. Međutim, nedostatna financijska sredstva ograničavaju djelatnost te masovne organizacije. Da je tako, potvrdit će i sljedeći podaci: danas na području šibenske komune djeluje devetnaest organizacija Narodne tehnike, a u te je organizacije učlanjeno 2.575 žitelja naše komune. Prošle je godine, međutim, situacija bila još bolja. Tada su, naime, u okviru Narodne tehnike radile 22 organizacije koje su brojile 3.283 člana. Uočljivo je da je opao i broj organizacija i učlanjenih. Razlog je u nedostatku financijskih sredstava. Ove ih godine ima manje nego ikada do sada. Znači li to daljnje osipanje članstva i smanjenje broja organizacija?

Nadamo se da tako neće biti. Međutim Narodna tehnika, kao rijetko koja druga, ipak zahtijeva bar minimalna financijska sredstva. Svo-

U kojoj mjeri primanja zaostaju iza troškova života

NE OHLADITI SE

Koliko zaostajanje primanja može dovesti u pitanje politiku standarda

Komparacija osobnih dohoda i troškova života središnja je tema diskusije za ustanovljavanje dobrih ili slabih realnih zarada, tj. standarda u materijalnoj komponenti. U vezi s novom reformom ta je tema veoma aktualna u čitavoj zemlji, pa tako i kod nas. Da vidimo šta o tome kažu konkretni cifarski pokazatelji u našoj komuni u usporedbi za čitavu zemlju.

Osobni dohoci u prvih sedam mjeseci u šibenskoj komuni iznosili su 44.257 dinara prosječno, a jugoslavenski prosjek iznosio je 44.600 dinara. Dakle,

u maloj nijansi smo ispod jugoslavenskog prosjeka 0,7%. Ako te odnose usporedimo po obiteljima, onda primanja po zaposlenom izgledaju ovako:

Prosjek komune Šibenik din.	Jugoslavenski prosjek din.
Industrija	47.448
Poljoprivreda	31.320
Sumarstvo	32.744
Gradvinarstvo	34.898
Saobraćaj	48.723
Trgovina i ugost.	42.091
Zanatstvo	38.872
Komunalne djel.	38.279
Zdravstvo i škol.	46.928
Administracija	50.441
	44.600
	35.300
	34.800
	38.500
	49.200
	46.100
	40.200
	39.900
	—
	54.100

Nemamo jugoslavenskog prosjeka za zdravstvo i školstvo, ali se iz navedenih podataka može uočiti da je samo industrija iznad jugoslavenskog prosjeka, a sve ostale oblasti su ispod.

Administracija je još uvijek ispred privrede i kod nas u komuni i u jugoslavenskom prosjeku, ali poslije reforme u privrednim organizacijama brže rastu osobni dohoci nego u školstvu, zdravstvu i administraciji. To je zbog toga što se privreda naša u povoljnijem položaju i ima više mogućnosti za valorizaciju. U samoj privredi proizvođači i distributeri električne energije odmiču svim ostalim granama i u našoj komuni i u jugoslavenskim razmjerima. Ne bi se, međutim, moglo reći da i u produktivnosti prednjače. S druge strane, u administraciji odmiču s primanjima banke (pr-

venstveno komunalne), razne pomorske agencije i ustanove za projektiranje i izgradnju.

Ti će odnosi biti još interesantniji u osmom mjesecu. Naime, primanja za sedmi mjesec, u stvari, odnose se na isplate tokom mjeseca kolovoza. Isto tako, primanja za osmi mjesec odnose se na isplate u devetom i buduću da isplate traju čitav rujna (za osmi mjesec), to nismo u mogućnosti da se dadu kretanja osobnih dohoda i za osmi mjesec.

KRETANJE TROSKOVA ŽIVOTA

Troškovi života su se vrlo brzo pomjerali u osmom mjesecu, tj. baš u vrijeme isplate osobnih dohoda za sedmi mjesec. Razumije se da primanja nisu mogla imati takav brzi tempo kao cjenovnici mnogim artiklima, odnosno troškovima života. Mnoge radne organiza-

cije su čekali da prvo vide svoj buduću položaj pa onda da povećavaju primanja i pristižu troškove.

Budući da raspoložemo i strukturom troškova života za osmi mjesec, moguće nam je komparirati prosječne odnose gdje se susreću primanja i troškovi na području naše komune, gledajući kroz prizmu zaposlenih radnika i službenika.

Prosječni osobni dohoci na našoj komuni porasli su za oko 29 posto u prvih sedam mjeseci u odnosu na prosjek plaća 1964. godine. Istovremeno su troškovi života porasli za oko 35% (uzevši prosjek siječanj — kolovoz 1965. godine) prema prosjeku 1964. godine. Kako izgleda, i u troškovima života smo nešto ispod jugoslavenskog prosjeka, koji iznosi oko 38 posto. Pri tim odnosima treba imati u vidu izlaganja preko televizije i javne štampe, i to na taj način što se tamo uzimaju različiti periodi vremena, tj. drukčije je povećanje troškova i cijena kada se uzme parcijalno kolovoz ove i kolovoz mjesec prošle godine, ili kada se uzme kolovoz — siječanj ove i prošle godine. Ili npr. kada se uzmu troškovi u kolovozu ove godine sa cijelom prošlom godinom, itd.

Međutim, za nas je interesantno da se troškovi života brže kreću od osobnih primanja i kod nas i u zemlji. Stručnjaci konstatiraju da ako se nastavi zaostajanje primanja za troškovima da bi se moglo imati negativne posljedice za proizvodnju i produktivnost rada, pa bi njihovo zaostajanje moglo umanjiti napore u tom pravcu.

Bez stalnog, skladnog porasta lične potrošnje teško je, također, zamisliti daljnji porast proizvodnje mnogih roba (izvjestan porast zaliha u zemlji već upozorava na to) da i ne govorimo o tome koliko daljnje zaostajanje primanja može dovesti u pitanje politiku standarda, koji prvenstveno treba da zavisi od produktivnosti rada, boljeg ili lošijeg poslovanja.

Budući da je valorizacija osobnih dohoda u toku, to će se svakako ovaj odnos troškova i primanja mijenjati u korist standarda.

Nadalje, često se postavlja pitanje čemu dati prednost — troškovima života ili produktivnosti — to su dileme o kojima se sada raspravlja. Da li kompenzacija troškova kroz osobne dohotke ili stimulacija rada, pitanja su koja u globalu pokazuju da sa sistemom raspodjele nešto nije u redu. Ako privredna organizacija ima stimulativne pravilnike i mjerila rada, onda se nikako ne može odvojeno davati prednost jednom ili drugom i reći »ovoliko ćemo za naknadu troškova, a ovoliko za podsticanje proizvodnje«. U tom slučaju sva sredstva, pa i ona kojima se nadoknađuju troškovi, služe jednom cilju — povećanju proizvodnje i produktivnosti.

Svakako, za sada konstatiramo da je standard u zemlji i na području naše komune, trenutnom situacijom, u zaostajanju i zahtijeva od svih privrednih organizacija da preispitaju svoje lične dohotke, jer se u novonastaloj situaciji, na novom nivou troškova, ne mogu zadržati stari odnosi.

Konkretno, mi bismo na našoj komuni trebali forsirati one poteze koje postavlja sindikat, koji se odnose na iznalaženje najsvrsishodnijih mjera za sistem raspodjele. Zašto je zapala koordinaciona komisija koja je imala dobre planove i diskusije? Nemojmo po starom, tj. da se zagrijemo u trenutku provođenja »direktiva« i mjera, a onda da se ohladimo.

Dopunski izbori u drniškoj općini

Prošle su srijede održani dopunski izbori u drniškoj općini u izbornim jedinicama Baljci, Gradac, Mratovo, Trbunje, poljoprivredna zadruga »Gradina« i za oblast društveno-političke izgradnje. Od 14 predloženih kandidata, izabrano je 4 odbornika u Općinsko vijeće i 4 odbornika u Vijeće radnih zajednica.

I poslije ovih izbora će Skupština općine biti »okrnjena« za 6 odbornika, koji su odselili s područja drniške općine ili se zahvalili na dužnosti. (c)

SA SJEDNICE SAVJETA ZA URBANIZAM

LOKACIJE ZA NOVE OBJEKTE

Na sjednici Savjeta za urbanizam šibenske općine raspravljeno je pitanje izgradnje triju višekatnica koje će se podići u Ulici Borisa Kidrića nasuprot tzv. ležećem neboderu. Na mjestu sadašnjih nekoliko prizemnica i baraka, koje su prije služile za potrebe građevinskih poduzeća, određena je lokacija za izgradnju triju 12-katnica. Međutim, zbog ekonomičnosti i urbanističkih razloga u rješavanju stambene izgradnje gradskog predjela Baldekin, članovi Savjeta odlučili su da se ti objekti podignu za još dva kata. Na taj način broj dvosobnih i trosobnih stanova povećat će se za 56, pa će u tim zdanjima biti ukupno 252 stana. Projekt je povjeren poduzeću »Plan«, a investitor je Biro za stambenu izgradnju.

Članovi Savjeta informirani su o prijedlogu PTT poduzeća po kojem se Savjetu za urbanizam stavlja u zadatak da donese pravilnik da se u svim novoizgrađenim objektima od pet i više stanova obavezno uvedu telefonske instalacije. Tako bi se ubuduće izbjegli troškovi do kojih je dolazilo s obzirom na sve veći porast broja telefonskih pretplatnika na području grada.

Savjet je također razmatrao prijedloge o dodjeli terena za gradnju stambenih i poslovnih objekata. Birom za stambenu izgradnju dodijeljena je lokacija u Triglavske ulici za gradnju četvorokatnog objekta, a Zavodu za zapošljavanje radnika određena je lokacija na uglu Zadarske i Težacke ulice za podizanje stambeno-upravne zgrade. Pomorskoj upravi u Splitu date su tri lokacije, od kojih treba da izabere onu koja joj najbolje odgovara. No najvjerojatnije je da će se ta institucija odlučiti za lokaciju stambenog objekta u predjelu Grada. Savjet je izvršio dopunu regulacionog plana, pa je donesen zaključak da se na prostoru između Buala i Rokića dozvoli gradnja 40 manjih stambenih objekata namijenjenih individualnoj stambenoj izgradnji. Naime, prema regulacionom planu bilo je određeno da se stambene kućice grade u Crnici, jer je u ostalim predjelima nedostajalo slobodnog prostora za takvu izgradnju.

U ČETVRTAK, 25. RUJNA, ODRŽAN JE PLENUM OPĆINSKOG KOMITETA SAVEZA KOMUNISTA OPĆINE SIBENIK.

SVAKI KOMUNISTA neka obavi svoj zadatak

POLOŽAJ RADNIH ORGANIZACIJA

Govoreći o sprovođenju privredne reforme u našoj komunici, drug Paško Periša je, među ostalim, rekao i sljedeće: »Nije riječ o uklapanju u reformu, već treba stalno misliti na perspektivu i bitne elemente koji čine osnovu socijalizma kod nas«. Nakon informacije o sprovođenju privredne reforme u značajnijim šibenskim radnim kolektivima, drug Paško Periša je kao karakterističan primjer iznio rezultate do kojih se došlo u poduzeću »Revija« i još nekim radnim kolektivima. Tako se, na primjer, u »Reviji«, iako je cijena štofu poskupila, a Zavod za cijene odredio gornju granicu cijena, uspješno nose s reformom, tj. novonastalom situacijom i razvijaju se dalje. Oni su, na primjer, smanjili troškove za izradu kaputa za 50 posto, a fondovi će im porasti od planiranih 12,5 milijuna na oko 40-ak milijuna, što je za trostruko više. U »Brodoservisu« i danas zadovoljavaju ne samo kvalitetom svojih proizvoda nego i cijenom, a računaju i na povećanje fondova. U informaciji druga Periša posebno su istaknuti »Palk«, »Luka«, »Jadranka« i »Slobodna plovidba«, koji su u posljednje vrijeme i te kako napredovali, dok je za »Dalmaciju« iz Prvića rečeno da je to kolektiv koji ima najviše dohotke u našoj komunici, da je »Dalmacija« i dosad životarila, da je situacija oko preorijentacije te tvornice na proizvodnju veterinarskog seruma i dalje neizvjesna i da će se ona morati ili integrirati s »Kornatom« ili likvidirati. Za tvornicu »Pap Pavle Siljoe« drug Periša je rekao da je ona sada u nešto povoljnijem položaju, ali da je to ne može izvući iz teškoća.

»Izgradnja« je, saznali smo iz informacije druga Periša, bez posla, iako ima znatna osnovna sredstva i znatnu radnu snagu. Uslijed toga je u tom kolektivu i došlo do znatnog otpuštanja radne snage. Poduzeće »Asfalt« je u likvidaciji, na je u tom kolektivu došlo do otpuštanja radnika. U trgovini se poslovalo normalno, osim što je bilo nekih manjih ekscesa.

»U radnim se organizacijama postupalo dosta oprezno, nije bilo osobitih zaleta ili ekscesa« — rekao je drug Paško Periša.

OTPUŠTANJE KRAJNA MJERA

Svi smo svjedoci živih diskusija o tome da li će privredna reforma dovesti i do otpuštanja

radnika u našim radnim organizacijama. I čim je neki ili nekoliko radnika bilo otpušteno, odmah je za to »znao čitav grad«. Dakako, nije se temeljiti ulazilo u uzroke otpuštanja i novi položaj radnih organizacija. »A radne su organizacije« — rekao je drug Paško Periša — »nastojale da otpuštanje bude krajnja mjera, kad se više zaista nije moglo normalno poslovati«. Zatim je drug Periša upoznao članove plenuma da je od 27. srpnja »Izgradnja« otpustila 93 radnika (od čega 41 radnicu), »Rivijera« 82 radnika (od čega 20 stalnih i 62 sezonska), da je s likvidacijom »Asfalta« ostalo bez posla 104 radnika, da je i »Šubičevac« otpustio 12 svojih radnika, a »Dalmacija« 20 radnika, što znači da je u prošlom periodu kod nas otpušteno, s još nekim otpuštanjima, oko 340 radnika. Gledano politički, to ostavlja dosta lošu sliku, ali je činjenica da radne organizacije nisu mogle a da ne pridu to dosta neprijatnoj mjeri. Ukupno je za šest mjeseci ove godine, u odnosu na prvih šest mjeseci prošle godine, u našoj komunici manje zaposleno oko 600 radnika. To je dosta velika brojka i o tome će se ubuduće morati voditi više računa.

SVE UČINITI DA SE PROGRAMI OSTVARE

Na plenumu OK SK drug Paško Periša je upoznao prisutne s još nekim brojkama, koje govore o perspektivi naših poduzeća i tvornica i o količini proizvodnje, akumulaciji i fondovima. Neke od tih brojka procentualno mogu izgledati »niske«, ali su sadržajno one dosta velike i čak u tom procentu pokazuju jednu dosta dobru perspektivu. Tako je u odnosu na prošlu godinu bruto proizvod porastao za 9 posto, a u 1966. godini predviđa se porast od 10 posto. Narodni dohodak je porastao za 9 posto, a u 1966. se predviđa porast od 12 posto. Akumulacija je u ovoj godini porasla za 13,5 posto, a u sljedećoj godini će taj porast biti 14,7 posto. Porast bruto fondova se predviđa za oko 600 milijuna dinara.

Ti podaci rječito govore da o stagnaciji ili smanjenju proizvodnje i fondova neće biti ni govora, tj. da su naše radne organizacije tako programirale svoje djelatnosti da one obezbjeđuju kontinuitet porasta proizvodnje, dohodaka i fondova.

»Treba sve učiniti da se programi ostvare, osobito u TLM »Boris Kidrič« i Tvornici elektroda i ferolegura, te programi »Luka« i »Slobodne plovidbe«,

a da se turizam bolje razvije« — rekao je drug Paško Periša.

»TEKUĆI« PLANI POLJO-PRIVREDE NE TEKU

Može se reći da koliko je god u posljednji deceniji, pa i više, bilo godina da je u svakoj od njih donesen i neki perspektivni plan ili program poljoprivredne proizvodnje na našoj općini. Takvi su planovi nazvani »tekući«. Međutim, slobodno se može reći da oni nikada nisu »potekli«, tj. da se nikada nisu realizirali. A to znači da smo imali tekuće papirne planove u čiju »krmu« vietar nije nikada zapuhao. Takvog plana nema ni danas. »Zato se imperativno nameće razvoj poljoprivrede« — rekao je drug Paško Periša i dodao da na našoj komunici oko 30 posto stanovnika živi od poljoprivrede i da je to značajan element o kojem treba voditi računa. Zatim je drug Periša napomenuo da su jednu odluku o otkupu vina bili usvojili i Općinski komitet i Skupština općine, ali da se od nje onda odustalo, jer se došlo do zaključka da bi se s njom pomerilo poslovanje poljoprivrednih združaja i da je ona bila preuranjena. Međutim, dodao je on, oduzet će se svim združajima pravo otkupa vina ako za to nemaju uvjeta (tj. da vino flaširaju i klasiraju).

SKOLOVANJE NOVE GENERACIJE RADNIKA

Čini se da je to jedan od problema o kojima se u našoj komunici u posljednje vrijeme najviše diskutiralo, jer radne organizacije naprosto nisu uzimale na naukovanje novu radnu snagu. Bilo je oko toga dosta dilema, natezanja i nerove. A onda je zauzet stav da radne organizacije šire otvore svoja vrata mladim radnicima, da ih uzmu potreban broj, ali bez obaveze da ih zadrže kad završe naukovanje. Čini se da je nakon toga situacija postala dosta drukčija, iako ne onakva kako je trebalo, jer još uvijek neke organizacije drže svoja vrata za mladi kadar zatvorena — ne misleći da svake godine jedan dio radnika odlazi u penziju a jedan dio na odsluženje kadrovskog roka u JNA.

S KLJUČEM U BRAVI

Na plenumu OK SK bilo je riječi i o tvornici »Pap Pavle Siljoe«. Naime, prvi se za diskusiju na ovom plenumu javio Nikola Lača, član OK SK i radnik te tvornice, i rekao da su radnici te tvornice dostigli proizvodnju od 500 tisuća komada cigle mjesečno, koliko im je i stavljeno u zadatke ako se misle održati, da plaće radnicima nisu novisivali, nego da su one i dalje ostale na prosjeku od 15.000 dinara, da ljudi rade, ali da rade pod teškim uvjetima i da je stanje u toj tvornici, s obzirom na dopremu i cijenu goriva, neodrživo. Naime, ta tvornica, za razliku od drugih tvornica u zemlji, ima umjetnu sušionicu, za koju je potreban ugal. Kako se taj ugal dobiva iz daleka i kako mu je cijena previsoka, pored toga što ga dobivaju pod čudnim uvjetima (nekad ga nema, nekad ima, nekad ga treba platiti na licu mjesta, a novaca nema, itd.), to je i cijena njihove opeke mnogo skuplja nego cijena opeka u drugim ciglanama, a to opet znači da njihovu ciglu ne kupuju — i tako se na skladištu ciglane u Skradinu danas nalazi oko 800 tisuća komada skupe opeke. Tako, eto, radnici rade, rade pod teškim uvjetima, proizvede naokolo koliko im je planom određeno, a ipak je pitanje da li će u bravu njihove tvornice uskoro biti gurnut ključ »privredne reforme«, jer ona kaže da treba proizvoditi i jeftino. Nikola Lača je u svojoj diskusiji spomenuo i to — da je to jedina radna organizacija na području bivše općine Skradin i da bi se njenim zatvaranjem poremetio standard toga pasivnog kraja, te da bi trebalo nešto temeljitije učini-

Proširenom plenumu Općinskog komiteta SK prisustvovali su i drugovi Nikola Sekulić-Bunko, član Centralnog komiteta SKJ, Srećko Bijelić, član Centralnog komiteta SKJ, Vojin Jelić, član Glavnog odbora SSRN Hrvatske i Jure Bilić, sekretar Kotarskog komiteta SK Split. Na dnevnom redu plenuma bila je privredna reforma, tj. analiza dosadašnjeg rada oko sprovođenja reforme u našoj komunici. Prisutne je o tome upoznao Paško Periša, sekretar Općinskog komiteta SK Šibenik.

ti, a ne, rekao je on, kao s o. nom preorijentacijom na mazut kao gorivo, kad je neki stručnjak otputovao u Italiju i potrošio 90 tisuća dinara, a od mazuta ništa kao da nije ni išao.

Drugi su diskutanti istakli da je u tu tvornicu, koja je jednom već bila zatvorena, uloženo do sad oko 400 milijuna dinara, ali da ona i dalje posluje s gubicima (1963. godine — 62 milijuna, 1964 — 46 milijuna i u prvih šest mjeseci ove godine — 12 milijuna), te da radi pod čudnim okolnostima, da ima visokotehničku opremu i da joj u kupnji sadašnji gubici iznose oko 80 milijuna.

Nakon tih pokazatelja i situacije u kojoj se tvornica nalazi teško je vjerovati da se ona zaista neće zatvoriti — i po drugi put!

STA ĆE BITI S »RIVI-JEROM«?

Ugostiteljsko poduzeće »Rivijera« imalo je prošle godine znatne gubitke, pa je početkom ovogodišnje turističke sezone oformljena jedna komisija koja je trebalo da »sredi« situaciju, a čak je bio dat i prijedlog da »Rivijera« ide pod prinudnu upravu. Kako sada izgleda, situacija se u tom kolektivu izmijenila, i to ne samo u smanjenju radne snage nego i smanjenju gubitaka, koji su u prvih šest mjeseci ove godine iznosili oko 50 milijuna dinara, a sada se čak pretpostavlja da bi »Rivijera«, zbog uspješne ovogodišnje sezone, mogla sanirati gubitke. Ali to se još ništa sigurno ne zna, tako da se ne zna ni šta će s njom biti. Jedino se zna da u tom poduzeću ne može biti više od 120 do 130 radnika.

NI DO DANAS SE NISU SASTALE

Za riječ na ovom plenumu javio se i Srećko Bijelić, član CK SKJ, koji je zajedno s Vojinom Jelićem obilazio neke naše radne organizacije da vidi kako se u njima raspravlja i sprovodi privredna reforma, tj. kako Savez komunista djeluje u vezi reforme. Njegova četvorodnevna zapažanja mogu se svesti na sljedeće: izvanredno zalaganje komunista da se nađe izlaz (u »Jadranski«), TLM »Boris Kidrič« — problem sirovina, rekonstrukcije i razvoja, TEF — problem elektroenergije; dio komunista izvan rada oko najprogressivnijih rješenja (kaska). Ima organizacija, rekao je Srećko Bijelić, koje se ni do danas nisu sastale. Istina da su male, rekao je on, ali njihovi gubici, rad... da li je to malo? Trebalo bi vidjeti da li je program postao nešto oko čega se vodi bitka, da li su ga usvojili svi komunisti? »Slobodna plovidba« se sasvim uklopila u privrednu reformu. Prije su tražili integraciju sa Splitom i Zadrom, ali ih nisu prihvatili. Sada je integracija ponovo zapela ali to ne znači da se »Slobodna plovidba«, koja misli preći na srednju flotu, ne može bar dogovoriti sa Splitom i Zadrom o tome da li i oni misle preći na srednju flotu, jer što ako se i oni na to orijentiraju. Drug Srećko Bijelić je iznio i primjedbu da je prema- lo aktivnosti komunista na zboru radnih ljudi, da se u »Izgradnji« najviše diskutiralo oko toga tko će dobiti otkaz, da u »Vodovodu« komunisti nisu imali unutrašnju potrebu da rasprave čitav niz problema na koje su građani ukazivali, da u Šibeniku postoje tri drvodjelska poduzeća i da se još nisu sastali da porazgovaraju o integraciji, da u Šibeniku postoje dva dosta srodna poduzeća: je-

dno za željezne konstrukcije (»Dane Rončević«) i drugo za aluminijske konstrukcije (»Palk«) da čak kupuju i iste strojeve, na kojima rade u jednoj smjeni, i to nekad samo jedan sat dnevno, a da se nisu sastali da bi razmislili o tome da li je to najbolji put perspektive, a pogotovo što će uskoro biti čak i u susjedstvu.

IMA IH KOJI BRINU O SVOJIM USKIM PROBLEMIMA

Nakon niza primjedaba i prijedloga koje je na plenumu iznio Srećko Bijelić, on je ukazao i na neke sporedne stvari o kojima brinu neki komunisti, u mjesto da se izbere za programe i da se postave u ulogu pokretača u radnim kolektivima.

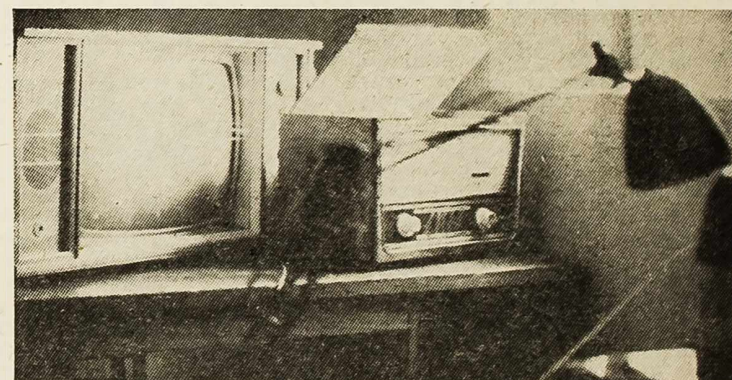
»Ljudi prihvaćaju reformu — rekao je on — vjerujući da će biti bolje, ali tu vjeru možemo ostvariti samo programom na nečemu što će biti razumno, što će održati korak za svjetskom proizvodnjom, tj. treba da idemo na špicu najboljih rješenja, da s tim rješenjima i programima idemo u Savez komunista, pa oni koji to neće neka i otpadnu. Bilo bi u interesu SK naše komunice da se opusti od pojedinaca članova SK koji brinu samo o svojim uskim problemima i odvlače diskusije na ono sporedno, pojedinačno pitanje — od pitanja unutrašnje raspodjele i sl., za što treba i više snage, više pažnje, više tačnosti i slično. Kako ovo mora biti akcija iznutra podsticana, potrebno se izboriti za podršku svih ljudi. Treba osloboditi organizacije SK

u prosvjeti i kulturi, s jedne strane, i u privredi, s druge strane, postoji niz dodirnih tačaka na kojima bi te oblasti mogle surađivati, čime bi se pronašle neke unutrašnje rezerve kojima bi se moglo utjecati na primanja prosvjetnih radnika i na povećana ulaganja u opremu škola. Tako je on istakao primjer o suradnji škole i privrede u oblasti fizike i kemije, jer je i inženjer stručnjak kao i profesor i njihov rad bi se mogao međusobno dopunjavati. Takvih istovjetnih primjera ima i više, pa bi se na primjer moglo surađivati i u opismenjanju nepismenih u tvornicama, a DIT bi mogao o kulturi mnogo reći, itd. Drug Vojin Jelić je zatim ukazao na potrebu ispitivanja i analiziranja nekih značajnih pitanja, kao na primjer: zašto ljudi šute na sastancima, zapadni utjecaji, malograđanstva, tko je taj tko izučava marksizam, da li postoji šovinizam i u kakvom se obliku i intenzitetu on pojavljuje i u našoj komunici, itd.

SVE JE NA KVALIFICIRANIM RADNICIMA

O »Palku« u novim uvjetima govorio je Cedo Polak, direktor poduzeća, i istakao da su oni dosad radili upravne zgrade, koje su u posljednje vrijeme došle pod udar kritike i da će se zato orijentirati na građevinarstvo, koje dosad, zbog skupoće, nije okušalo aluminija.

Kako je »Palk« nekako ostao po strani, jer su se dosad razvijala uglavnom poduzeća u republičkim centrima, gdje su se upravne zgrade i gradile, to će

načelnih diskusija i stavova i staviti ih u ulogu pokretača, faktora koji će poduzimati akcije... Struktura koja spaja radnika do direktora preko jedanaest stepenica — ne valja. Moderna proizvodnja to ne trpi, jer to slični u situaciji u kojoj se svi ponašamo kao mali šefovi, pa imamo i male kancelarije, ili se ponašamo kao mali tehnički direktori — rekao je u svojoj diskusiji Srećko Bijelić i ukazao na još neke probleme koje je za svoga boravka u našim radnim kolektivima uočio, kao na primjer problem proizvoda na skladištu (što konzervira ionako tešku materijalnu situaciju nekih kolektiva), problem radničkog podmlatka (da je privreda tu nejasna, jer još uvijek mnogi strojevi rade samo u jednoj smjeni), problem intenzivnog privredivanja koji traži otpuštanje radne snage (a s druge strane tražimo da se radna snaga ne otpušta), itd.

PROSVJETA NAJUGROŽENIJI SEKTOR

U diskusiji na ovom plenumu učestvovao je i Vojin Jelić, član Glavnog odbora SSRN Hrvatske. On se u svojoj diskusiji osvrtno na problem prosvjete i kulture u novim uvjetima, ističući da je i prije privredne reforme prosvjeta bila najugroženija što se tiče plaća. Zatim je drug Vojin Jelić naglasio da

SOCIJALNO: GUBITAK OD 109 MILIJUNA

O situaciji u oblasti socijalnog osiguranja i zdravstva na plenumu je diskutirao direktor Zavoda za socijalno osiguranje Čiro Milutin, koji je istakao dosta zabrinjavajuću situaciju u kojoj će se ta ustanova naći u ovoj i sljedećim godinama, jer ove godine ulazi u planski gubitak od 109 milijuna dinara. Gubici rastu i u Fondu poljoprivrednika i u Fondu radnika. Drug Čiro Milutin je ukazao i na uzroke te pojave, tj. da je naša razvijenost na zdravstvenom području tolika da je ekonomika ne može podnijeti, te da je prosjek članova obitelji

(Nastavak na 3. strani)

Svaki komunista neka obavi svoj zadatak

(Nastavak sa 2. strane)

po jednome uposlenom na našem području nego što je republički prosjek, pa da se sa sadašnjom stopom ne mogu pokriti troškovi socijalne zaštite, i zdravstva, usljed čega bi bilo potrebno da na nivou republike djeluju fondovi reosiguranja. Pored toga, on je naglasio da su plaće liječnika u odnosu na druge stručnjake u našoj komunij velike, ali da su manje nego plaće liječnika u Kninu ili Splitu.

Nakon toga je ukazano da će s porastom proizvodnje doći do većih primanja radnika, a time i do većih doprinosa za socijalno osiguranje i do rješavanja sadašnje situacije u toj oblasti.

HITNO IĆI NA PROGRAME AKCIJE

U svojoj diskusiji drug Jure Bilić, sekretar Kotarskog komiteta SK Split, ukazao je na neke osnovne nedostatke u radu komunista naše općine oko sprovođenja privredne reforme. Tako je on ukazao na nedostatak programa, na to kako neke probleme, koji su nam već dugo poznati, nismo presjekli, na to kako diskutiramo a ne vidimo rješenja, kako nismo odredili osnovne pravce naše akcije, kako u radnim organizacijama nismo izvršili podjelu rada, integraciju ili standardizaciju proizvodnje, tj. kako takvu politiku nismo svugdje utvrdili niti se organizirano postavili. On je naglasio da treba da riješimo kompleks aluminijске industrije i turizma, te da je Sibenik u zaostatku već nekoliko godina i da treba stručne službe da se uhvate programa i pomognu. »Dok smo predmet rada imali plaće i cijene, radili smo, a danas predmeta rada nema« — rekao je on i ukazao na to kako je Savez komunista naše općine zakazao, kako se neki članovi angažiraju na osiguranje svoga mjesta, svoje rukovodeće pozicije, da su to nekad nesposobni ljudi koji svoju plaću osiguravaju jednom privilegijom, birokrati. Zbog svega toga drug Jure Bilić se založio za to da se ljudima dade predmet rada.

PRIVREDNA REFORMA JE REVOLUCIONARNI ZADATAK

U diskusiji na plenumu učestvovao je i drug Nikola Sekulić - Bunko, član Centralnog komiteta SKJ. On je, među ostalim, naglasio veliki značaj privredne reforme ne samo u našoj zemlji nego i u inozemstvu, jer nju druge zemlje i te kako prate. Naime, drug Sekulić - Bunko je istakao da privredna reforma predstavlja revolucionarni zadatak za sve komuniste i da oni koji taj zadatak ne izvršavaju i koji ne znaju da se ponašaju u ovakvim situacijama da nisu komunisti. On je nadalje istakao da privredna reforma ima veliki značaj i da zato zahtijeva veliku odgovornost komunista, te da je potrebno odlučno ukazati

vanje protiv javašluka i neradnika, pa čak ići i na to da im se dade onoliko koliko su zaradili makar to bilo i 10 tisuća. Drug Sekulić je naglasio i to da ga je zbnula činjenica da u organizaciji SK naše komunije vlada neki zastoj, da smo se bavili samo primanjima i cijinama, umjesto da aktivnost bude kontinuirana i programska, kako bismo dokazali da se mi razlikujemo od drugih pored ostalog, i po tome.

Tako je posljednji prošireni plenum Općinskog komiteta SK ukazao na rad i zadatke organizacija i članova Saveza komunista naše općine u dosadašnjem i budućem radu oko sprovođenja privredne reforme na našoj općini. Niz problema, naglašeno je na plenumu, treba brže rješavati i niz akcija biže podsticati. Svakako, većina diskutiranih ukazivala je na nedostatak konkretnih programa i zadataka, koji se ne odnose samo na trenutnu situaciju, nego i na buduću perspektivu rad.

J. Grbelja

Iz poduzeća „REVIJA“

POVEĆANI RADOVI

Poduzeće za izradu i prodaju odjevnih predmeta »Revija«, koje je ove godine proslavilo 15-godišnjicu svoga djelovanja, iz godine u godinu sve je više napredovalo proširujući svoj rad i izvan Sibenika. Ono u ovoj godini očekuje rekordan promet u vrijednosti od oko 700 milijuna dinara, što nije malo kad se zna sa kakvim je sredstvima i strojnim parkom sve do nedavno raspolagalo. Ovih dana posjetili smo ovaj kolektiv i razgovarali sa rukovoditeljima interesirajući se za poslovanje poduzeća nakon sprovođenja u život novih privrednih mjera. Pri tom smo dobili odgovore na pitanja: što su poduzeli u borbi za smanjenje troškova, kako su koristili unutrašnje rezerve i što su sve učinili da bi povećali promet, produktivnost i osobne dohotke.

Privredna reforma zatekla je razvoj poduzeća prema već zacrtanom planu. U pravi trenutak poslovne prostorije su proširene nakon što je iz njih is-

lio jedan stanar, pa je tako ranije prekinuti tehnološki proces proizvodnje ponovo uspostavljen. Odmah zatim poduzeće je uposlilo dvadeset novih radnika. Međutim, sadašnji tehnološki proces još uvijek nije neusklađen i bit će takav sve dotle dok se ne riješi pitanje iseljenja filijale »Transjuga« iz Splita, o čemu bi nadležni organi trebali povesti više brige. Ukoliko ipak dođe do daljnje proširenja poslovnih prostorija ovaj kolektiv je spreman da zasnjuje radni odnos sa još 20 do 30 radnika, koje već duže vrijeme čekaju na posao kod Zavoda za zapošljavanje radnika.

Do smanjenja troškova u poslovanju došlo je istovremeno s povećanjem obujma proizvodnje i poslije prestanka rada radionice u Zadru, pa na osnovu toga na osobne dohotke režije godišnje uštede iznose oko dva milijuna dinara. Međutim

režije i administrativno osoblje, koje je u granicama poslovanja, ostali su na istom nivou. Poduzeće sistematski pronalazi unutrašnje rezerve kroz stalno unapređenje proizvodno-tehnološkog procesa, kroz povećanje produktivnosti i uključivanja u međunarodnu podjelu rada. U znatnoj mjeri porasli su fondovi poduzeća. Taj porast je u odnosu na plan u 1965. godini rebalansom iznosio 200 posto.

Organizacijom rada kolektiv u posljednje vrijeme teži ka smanjenju asortimana, kako bi se opredijelio za užu specijalizaciju u većim serijama odjevnih artikala. Na taj način postići će se kvalitetnija i rentabilnija proizvodnja. Poduzeće »Revija« pošlo je znatno dalje ka povećanju proizvodnosti rada. Ono

suraduje sa jakim proizvođačima i trgovačkim kućama u zemlji i baš takva suradnja pridonijela je povećanju ukupnog prihoda. Ono je dobilo više ponuda za kooperaciju, ali nije u stanju da ih preuzme sve dotle dok ne riješi problem proširenja poslovnog prostora.

Osobni dohoci su od 1. kolovoza ove godine porasli za 30 posto, što sa ranijim povećanjem u ovoj godini čini oko 37 posto po uposlenom radniku. Međutim, primanja radnika zavise također i o ostvarenim rezultatima, a ona se isplaćuju na nivou ekonomskih jedinica. Budući da je organizacija posla doživjela znatne izmjene, analogno tome i porast osobnih dohodaka nije tekao linearno, već su vršene izvjesne korekcije. (JJ)

Iz poduzeća „Dane Rončević“

NA NOVOM PROSTORU

Ovaj kolektiv je u znatnoj mjeri proširio svoju djelatnost. Na osnovu narudžbi i licitacija »Dane Rončević« konkurentno nastupa na domaćem tržištu i tu postiže zapažene proizvodne i kvalitetne uspjehe. Svojim dugoročnim planom, kojeg je poduzeće zacrtalo, težiti će i ubuduće da sa postojećim radnom snagom usavrši proizvodnju i proširi kapacitet radova. Ono je također zacrtalo potrebu unošenja sredstava u fondove, s obzirom na obaveze oko porasta obrtnih sredstava u poslovni fond, a i rad kompletiranja novog pogona koji će uskoro djelovati na mjestu gdje se prije nalazilo rezalište »Slobodne plovidbe«.

Preseljenjem u nove prostorije je osjetno će se smanjiti gubici, a to će se postići u dobroj mjeri boljim korištenjem strojnog parka i ukidanjem nekih nepotrebnih radnih operacija. Unatoč povećanju cijena na domaćem tržištu, nakon privredne reforme nastale su teškoće u pomanjkanju reprodukcione materijala. No u poduzeću su mišljenja da će i te teškoće biti s uspjehom prebrođene.

Unutar kolektiva pristupilo se sistemu individualnog i grupnog nagrađivanja radnika. To se naročito odnosi na ove poslove na kojima se prije gubilo dosta vremena, posebno u sit-

nijim operacijama. Ovaj sistem će se i dalje usavršavati i prvi rezultati, može se reći, dali su lijepe uspjehe. Osobna primanja porasla su u prosjeku za 20 posto.

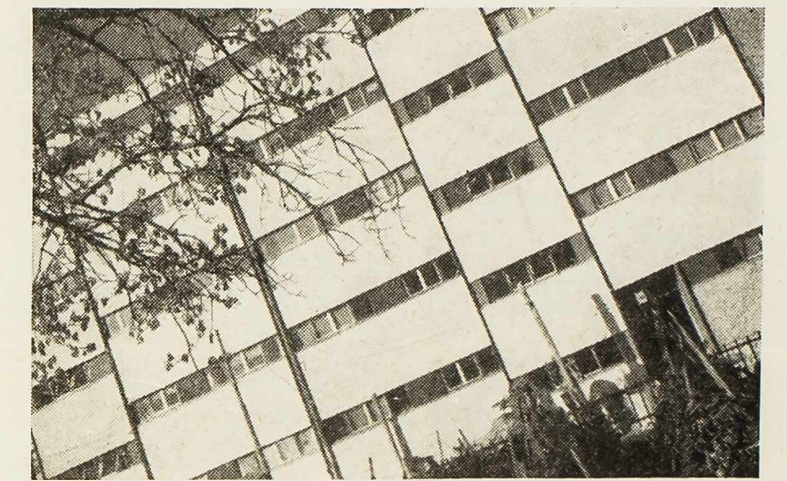
Ovo se poduzeće specijaliziralo za opremu vinarskih objekata i to je ujedno prva radna organizacija takvog karaktera u zemlji. U okviru svoga djelovanja ono vrši remont brodova i auto - servisnu službu. Ali je većina djelatnosti usredotočena na razvijanje pogona livnice i teške bravarije. U razgovoru sa rukovoditeljima ovog kolektiva bilo je riječi i o tome kakve mogućnosti postoje oko integracije sa poduzećem za izradu aluminijских konstrukcija »Palkom«. Rečeno nam je da poduzeće danas nije u stanju da zauzme konkretan stav o tom pitanju. Specifičnosti današnjeg poslovanja i zacrtan dugoročni plan ovog poduzeća — to su razlozi kojima se rukovodeći organi upravljanja oko zanimanja stava o integraciji, ali, međutim, ne odbacuju a priori suradnju sa tim kolektivom tamo gdje je ona moguća i gdje će ona dati korisne rezultate. Suradnju na toj osnovi trebalo bi što prije realizirati.

Poduzeće »Dane Rončević«, kako smo informirani, preselilo će se za mjesec dana u nove prostorije. Na rezalištu će djelovati pogon teške bravarije, dok će

pogon livnice s auto - servisom i pogonom za popravak brodova ostati još neko vrijeme u sadašnjim prostorijama. Kao što je poznato, poduzeće je unazad nekoliko godina otvorilo u Zatonu pogon lake bravarije, koji upošljava dvadesetak radnika i koji je svojom djelatnošću sasvim opravdao svoje postojanje. (jj)

REFORMA I KULTURA

Privredna reforma ne može ostati bez odjeka i na planu kulturnih zbivanja. Tako bi bar trebalo da bude. Zbog toga je sasvim razumljiv interes što su ga nove privredne mjere donijele za preispitivanje dosadašnjih rokova naše kulture i instrumenata koji su je na ovaj ili onaj način kreirali. Jednostavno kazano — val svjetline treba da se osjeti i u kulturnim djelatnostima. Vjeruje se da bi kultura na taj način našla sebe, i to ne samo u oblicima »državanja« već i programske djelatnosti.

NOVI KILOMETRI ASFALTA U DRNIŠKOJ OPĆINI

Ovih je dana završeno asfaltiranje 2,3 km duge cete od separacije Rudnika mrkog uglja u Siveriću do željezničke stanice u Drnišu.

Počeli su radovi i na cesti od Drniša prema Sibeniku. Radove izvodi poduzeće za ceste u Sibeniku i predviđa se da će u 1966. godini biti asfaltirana cesta od Sibenika do Knina, duž 55 kilometara. (c)

ZAVOD ZA ZAPOSŁJAVANJE RADNIKA U DRNIŠU POSTAJE ISPOSTAVA

Zbog nedostatka stručnih službenika i malog obima poslova, Zavod za zapošljavanje radnika u Drnišu postaje ispostava zajedničkog zavoda za zapošljavanje radnika sa sjedištem u Sibeniku. (c)

U šibenskoj komunij, čini se, u tom pogledu nema ničeg naročito novog. Navknete na sigurna budžetska sredstva iz blagajne Skupštine općine, naše kulturne ustanove ne idu ukorak sa zbivanjima u domeni privrede i drugih službi. I dalje caruje učestalost i puko vegetiranje, koji nikada, naravno, nisu mogli biti djelatni. U sadašnjem trenutku najmanje.

Od svih šibenskih kulturno-prosvjetnih institucija jedinu iznimku u tom pogledu predstavlja Centar za (Nastavak na 5. strani)

DEVET GODINA NADNICE ZA STRAH

Novi most preko kanala već se dobro nazire iz šibenske luke. Dijelovi njegova luka postepeno se približavaju sredini, tački gdje će biti spojen. To će značiti da se izgradnja mosta približava fazi njegova skoroj završetku. Međutim, pogledima se ne mogu zamijetiti i oni koji na tom mostu rade. Vidi se samo njihovo djelo. Da bi se vidjeli i upoznali ljudi, potrebno je prići blizu, sasvim blizu. Pa i kad se dođe na to mjesto, ne vidi se mnogo ljudi na gradilištu. Ne može ih mnogo ni biti. To je posao koji zahtijeva stručnost i rad uz stalnu kontrolu. Beton i željezo je ono čime ljudi ovdje najviše rukuju, od čega stvaraju oblike jednog impresivnijućeg stila našeg graditeljstva, posebno mostogradnje.

Kad sam nekidan došao na gradilište, radnici i tehničari bili su veoma zaposleni. Upravo su radili na postavljanju teškoga armiranog stupa od preko 20 tona. koji će poslužiti za stezanje čeličnih užad. Što će na neki način podržavati luk mosta od 242 metra, dok se ovaj potpuno ne skrutne. Male hidraulične dizalice, ali velike snage, pomicalo su stup od betona, malo pomalo, na željeni položaj. Visoka rešetkasta konstrukcija služi kao osnova za njegovo postavljanje. Kad se automobilom ide iz pravca Vodića prema Martinskoj, ti se tornjevi, od čeličnih cijevi, vide još prije nego se dođe do Srmske Lokve. Njihova visina nad morem iznosi oko 80 metara.

Na gradilištu sam upoznao radnika Halila Hrnjicu iz Bihaća, koji već devet godina radi na visokim konstrukcijama mostova širom zemlje. Spremao se da se popne na vrh konstrukcije, da obavi neki posao. Nema nikakvog dizala i radnici se penju po samim cijevima, deset-petnaest puta na dan. Mada opasnost nije isključena, kao uostalom ni rizik, oni se ovuda penju kao po običnim stepenicama.

Odlučio sam da »otpratim« Halila na vrh, mada sam vidio da to za nestručnjaka nije nimalo lako, ni preporučljivo. Visina čudnovato djeluje na osjećaj ravnoteže i svaki pokret treba da bude odmjeren i proračunat.

Kad sam se konačno popeo na vrh, Halil je već pomicao jedna teška kolica koja su klizila na tračnicama i o koja su bila obješena užad što »komito« pridržavaju 20-tonski armirani stup. Frije svega, sa ove visine isplatio se pogledati naokolo. Dolje na gradilištu mile ljudi poput mravi. Kanal se vidi u svojoj dužini, a Zaton se pruža kao na dlanu. Ovamo, prema zapadu, preko čitave Srme vide se Vodiće, dok na suprotnoj strani panoramu Sibenika krije pomalo dim iz visokih dimnjaka Tvornice elektroda i ferolegura. Brodovi i jedrilice promiču ispod mosta poput kakvih sitnih igračka na mirnoj vodi.

Halil je prebacivao jedno čelično uže s jedne na drugu stranu. Nevjerojatno kako i najobičniji poslovi ovdje izgledaju tako složeni. Bar se meni tako činilo! Pomogao sam Halilu oko prenošenja užeta, a on kako nije prestajao da me opominje i da mi savjetuje gdje ću u kojem trenutku zakoraknuti. Nije bilo mnogo vremena za razgovor. Dolje, u podnožju, čekali su drugi radnici da otpočnu drugi dio posla, koji je zavisio od završetka onoga Halillova. Ipak, zamolio sam ga da mi nešto kaže o svome dosadašnjem radu na mostovima. Frčao je kao o svakome drugom poslu:

»Radim već devet godina na izgradnji mostova. Do sada sam radio na onima najvećima u zemlji. To su Most pobjede u Zagrebu, Pančevački most u Beogradu, Maslinički most, Morinski most kod Krapnja i sada ovaj ovdje. Još sam radio i na nizu drugih objekata.«

O nezdodama nisam htio ništa pitati, za takav razgovor ovdje nije bila prava »atmosfera«, ali me Halil sam preduhitrio:

»I pored toga što je ovaj rad izvanredno odgovoran, a i opasan, nikada do sada nisam imao ni najmanje nezgode. Baš kao ni mnogi drugovi koji sa mnom rade. S vremenom se stekne sigurnost i vještina, povjerenje u sebe i sve izgleda obično.«

Nikada Vas nije bilo strah raditi na velikim visinama?

»Trebalo poznavati opasnost, ne ignorirati je. To nije strah. To pomaže da čovjek uvijek bude na oprezu...«

Nsam ipak bio sasvim siguran da ljudi na ovim mjestima ne dobijaju i svoju »nadnicu za strah«, no kad sam sišao i stao na »čvrsto tlo«, bilo mi je jasno da i te kako postoji razlika među zanimanjima, pa i ovdje na terenu. Mnogi ovdje zaista trebaju imati jake živce. To se njima vjerojatno tako ne čini, ali to promatrač sa strane može bolje uočiti. I kada vidi, moći će i više cijeniti sve ono što mnogi Halili naprave na ovom i na drugim mostovima naše zemlje.

A, »Mostovi spajaju krajeve, ali i ljude u njihovu nastojanju!«

Ne znam tko je to rekao, ali u tome ima veoma mnogo istine.

J. Čelar

ŠTA DONOSE TAKVA PUTOVANJA?

Naši se građani ne zadovoljavaju više samo time da turizam »koriste« tako što će otputovati u neko manje mjesto kraj mora ili u koje odmaralište i tu provesti petnaestak dana. Mi danas želimo putovati mnogo više i mnogo dalje, jer šta se kasnije može kome pričati kad se, recimo, vratimo sa Plitvičkih jezera ili sa Bleda? Tko tamo nije već bio? To je interesantno stranim posjetiocima, ali nama...

Jedan je građanin nedavno pričao u društvu o ljepotama Istre. Malo ga je tko slušao, ali kad je spomenuo Portorož, umjetnike i starlete, društvo je malo živnulo. Diskusija se odmah podigla na viši »kognopolitički« nivo: putovanja u inozemstvo, raspricalo se društvo gdje je tko bio, gdje će tko putovati, koliko će deviza »sakupiti«, što će sve kupiti »tamo«, i tako dalje.

I uistinu, sve je manje naših sugrađana koji do sada nisu bar »zakoraknuli« preko granice, bar udahnuili zrak izvan ove zemlje. To je sve normalno i dobro, pa možemo željeti da putujemo još i više. Ali, događa se da se neki pojmovi i shvaćanja potpuno iskrivljuju u mnogo čemu što je u vezi s putovanjima u inozemstvo. Na neke ljude tako djeluje da kad se vrate, umalo zaboravljaju da je »ovdje njihov rod i da ovdje treba da skaču«, kako to kaže zgodno jedna stara latinska poslovica za ljude koji se odvise prave kozmopolitima. Često nije teško primijetiti kretanje nekih ljudi koji pričaju o svojim putovanjima »po svijetu«. One su »odglumljene«, isforsirane, dopraćene kojekakvim frazama, koje opet, same za sebe, pokazuju totalno nepoznavanje onoga što se stvarno vidjelo ili doživjelo.

»Zamislite, pričala je jedna mlada žena, plažu od nekoliko kilometara pješke uz obalu. Tisuće raznobojnih sunčobrana, a u pozadini visoki neboder-hotel sa terasom sa koje se pruža nezaboravan pogled i na kojoj se sunča sama elita, od glumaca do diplomata. To je Rimin!«

Ili: »Bili smo u Ateni, posjetili Akropolu. Divan pogled na glavni

grad Grčke. Mnogo stranaca. Snimili smo krasnih fotografija u koloru.«

Drugi su posjetili Rim i obilazili njegove trgovine i poznate slastičarnice, prošli kroz »boemsku ulicu« Via Margutta i bili na aerodromu Fiumicino. I to je bilo sve. Lunjali su prostranim gradom u potrazi za jeftinim satovima, narukvicama i uopće ukrasima koji se u Italiji prodaju u svakom pristaništu kad dolaze turisti i daju za smiješno male pare (jer je takav često i kvalitet!). Kupuju šarene maramice kao suvenire, kupuju najlonke, jeftina konfekcijska odijela, cipele i kožesta drugo. Za to vrijeme »ne stignu« da vide katedralu ili bar Fontanu di Trevi u svojoj ljepoti noćnih vodoskoka. O Pompejima nisu ni čuli. Ali su zato, kad su se vratili, imali da pokazuju čitavu zbirku drangulija.

Jedna grupa, dolazeći u Pariz, odmah je sa stanice pošla ravno u Mulin Rouge. Jer zamislite, doći u Pariz, a ne vidjeti to poznato zabavište! Ne prošetati. Pitalom, to je isto što i hodati ulicama slijep. Ne zaviriti u »Elle nouvelle« ili »Tabarene« ili kod »Maksimaa«. Ne vidjeti razmatljivu i već ocvalu Koksineu, vam-zenu koja je postala od muškarca Georgea, to je isto tako neprosvjeto kao i ne slikati se pod Eifelovim tornjem.

A zači u male kafanice Saint Germaina des Fresa, gdje je Sartre stvorio svoja najbolja djela i odgojio čitavu jednu generaciju mladih umjetnika, gdje je pjevala darovita i tragična Edith Piaf, pojam francuske šansone, »nije toliko interesantno«. Još je manje interesantno otići, recimo, u Louvr. Ali je zato važno dočimjeti nešto na čemu će pisati »souvenir de Paris«.

Primjera ima u izobilju. Oni pokazuju da smo ponekad veoma površni, da ne znamo gledati ili ocijeniti ono što je stvarno vrijedno. Sve to često, na žalost, pod dojmom šarolikih napisa jednog dijela štampe o atraktivnostima evropskih metropola i pojedinih zemalja. Njeguemo tako jednu pogrešnu predodžbu o inozemstvu, lišenu svake stvarnosti i logičnog gledanja života. To često

razmetanje fraza i nazivima iz drugih zemalja rezultat je površnosti, koju ponekad sami u sebi podržavamo. Kad se sa velikim gestama »teatralnim glasom« spominju zvučni nazivi ili pokazuju kojekakvi predmeti, onda u tome prije svega treba vidjeti jedan primitivizam, težnju za ličnim isticanjem i zapravo žalosnu bilansu utisaka jednog putovanja u inozemstvo.

Ali, kao i svaka pojava koja je vezana za upoznavanje nečega novog, i ova je prolaznog karaktera.

Prije svega, sve je manji broj ljudi od onih koji putuju »van« podložan pogrešnom reagiranju na ono što se vidi ili doživi u inozemstvu. Da se sve to sveđe na realne okvire, da se u drugim zemljama zaista upoznaju njene odlike i nesumnjive vrijednosti, treba prije svega poznavati dobro svoju vlastitu zemlju, svoj vlastiti kraj. A ova zemlja pruža neslučajne mogućnosti za njeno upoznavanje.

J. Č.

REFORMA I KULTURA

(Nastavak sa 3. strane)

Uredjenjem te prostorije potpomognut će se i rad drugih ogranaka Centra za kulturno-umjetnički odgoj mladih. Mladi lutkari će, zahvaljujući povećanju broja sjedišta u dvorani, moći i sa više predstava »privući« više gledalaca, pa će se i na taj način postići izvjesne uštede. Nadalje, manji broj predstava u gradu omogućit će i brojniji posjet gledalaca prema sebi, prema svome sadašnjem radu.

Evo primjera: do sada je Klub ljubitelja filma Centra za kulturno-umjetnički odgoj mladih davao svoje predstave u dvorani koja je bila vlasništvo jedne druge institucije. Stega je Centar za priredbe Kluba ljubitelja filma morao plaćati najamninu tih prostorija. Iznosi koji su utrošeni tim kanalom bili su znatni. Stega su članovi Centra za kulturno-umjetnički odgoj mladih odlučili da preuredi svoju neveliku prostoriju i u njoj organiziraju sastanke Kluba ljubitelja filma. Prvihvati li se posla i uglavnom vlastitim radom sposobili dvoranu. U tu je svrhu utrošeno tek oko 500 tisuća dinara. Vrijednost radova cijeni se, međutim, na više od 2,5 milijuna.

Uredjenjem te prostorije potpomognut će se i rad drugih ogranaka Centra za kulturno-umjetnički odgoj mladih. Mladi lutkari će, zahvaljujući povećanju broja sjedišta u dvorani, moći i sa više predstava »privući« više gledalaca, pa će se i na taj način postići izvjesne uštede. Nadalje, manji broj predstava u gradu omogućit će i brojniji posjet gledalaca prema sebi, prema svome sadašnjem radu.

Napomenut ćemo također da je Centar došao nedavno do još jednog dodatnog izvora financiranja. Naime, ta je šibenska kulturna institucija svoje prostorije u ex kinu »Loboda« iznajmlila podarivaonici namještaja poduzeća »Ivo Marinković«. Tako će te prostorije, do sada mrtvi kapital, donositi Centru godišnje oko milijun 200 tisuća dinara.

Ostale šibenske kulturne institucije nisu, međutim, pokazale mnogo volje da bar na neki način preispitaju svoj položaj i svoju djelatnost u novim uvjetima privrednoga. Naravno, nitko ne očekuje da će sada odjednom — nakon proklamiranja nove privredne politike — kulturne institucije moći sadašnjim sredstvima učiniti čudo. U to niko ne vjeruje, ali je trezveno nadati se, očekivati, pa i tražiti da se uradi onoliko koliko se može i koliko bi, bez sumnje, trebalo. Moglo bi se, na primjer, bar izvidjeti da li bi integracija nekih srednjih ustanova doprinijela boljem radu i financijskim uštedama. Činim se, naime, da bi se organiziranjem zajedničke administracije za nekoliko ustanova moglo ostvariti izvjesne uštede, a uvjereni smo da bi se rad mogao i to kako poboljšati. Za sada, međutim, sve to ostaju samo pretpostavke. Članovi kolektiva šibenskih kulturnih ustanova ne pokazuju mnogo volje da se nešto uradi, i to je ono što zabrinjava. Na, kada je već tako, određeni društveno-politički forumi trebali bi uzeti stvar u svoje ruke. Jer je riječ o radnim organizacijama koje žive od općinske blagajne.

Sve vas volim kao svoju vlastitu djecu

Dugačka, dvokatna zgrada s prostranim dvorištem popločanim kamencem izgledala je tih i pusta. Veliki, nekad dobro njegovani vrt sa zelenom verandom, bio je također tih.

Kad sam ovog ljeta, nakon punih petnaest godina, došao na to mjesto, nisam mogao odoljeti iskušenju da prošetam tim vrtom. Nekad je bio pun cvijeća, aleje su bile brižljivo čišćene, zelenilo potkresivano. Čak, mislim da je u sredini vrta bilo nešto poput male fontane. U verandi koju je natkrivao veliki stari dud, stajale su slamnate stolice sa isto takvim stolom. Od svega toga ostali su sada samo tragovi. Ušao sam u verandu: trošna i napuštena, stoji njemo kao da još uvijek nekoga čeka. Sunce prodire kroz stakla i otvore, baš onako kako je to bilo i prije toliko godina kad je ovo mjesto bilo omiljeno sastajalište mladih ljudi, koje je u njihovu amaterskom dramskom radu vodila jedna postarija žena — Milka Bučić-Matavulj, jednostavno — teta Milka.

Bili smo tada gimnazijalci, neki stariji, neki mlađi, ali jednaki pred očima neumorne tetke Milke, koja je nekoliko generacija omladine šibenika okupila u okviru Crvenog križa i, doslovno, prvi put ih postavila na kazališne daske i to u vrijeme kada je kazališni život u gradu bio na vrhuncu svoje afirmacije.

Od možda stotinu omladinaca, u kasnijim svojim zanimanjima samo je jedan ostao i dalje na daskama, i postao profesionalni kazališni glumac. To je bio naš kolega i sugrađanin Spiro Guberina. Svoj glumački zanat počeo je upravo u okviru ove grupe. Međutim, mnogo je značajnija činjenica da je i svima ostalima igra na pozornici ostala i dalje »slabost«. Tu svoju naklonost svi su oni mogli steći zahvaljujući upravo teti Milki. I zato nije nekakvo čudo što su se mnogi od njih prije nekoliko mjeseci ponovo našli na istom mjestu, da uvježbaju Nušćevu »Protekciju«, koja će za tetu Milku i za neke od učesnika značiti i malu proslavu dvadesetgodišnjice amaterskog rada na »daskama«.

Kad sam, zajedno sa ostalima, došao jednog popodneva na prvu probu, sve je izgledalo kao nekada. Koliko god vrijeme ostavlja svoj pečat na ljudima i stvarima, ipak ono nije u stanju da izbrise nešto lijepo, zajednički doživljeno. Ono može da dađe svemu tome samo novu vrijednost i novi kvalitet. Odaziv je bio dobar i mi smo se ponovo našli u prostoriji u kojoj smo prije znali provesti sate i sate. Jedna kolegica dovela je sobom i svoje dvoje djece: od sedam i devet godina. I činilo mi se da je u tome sva razlika. Ali kakva razlika!

Teta Milka je ponovo uzela u ruke knjigu i polaganim, razgovorjetnim glasom stala čitati tekst Nušćeve »Protekcije«, prije nego nam je podijelila uloge. Njene crte lica kao da se nisu mnogo promijenile. Njeni pokreti ostali su isti; polagani, ali sigurni. Njene oči, plave i bistre, uvijek su jednako živahne. A kad se nasmjehom lagano zmiravajući očima, onda je to osmijeh dobrote i ljubavi na lice žene koja je mnogo propatila i koja je bila naučula da živi među onima koji pate. Majka Jelka Bučić nije izjavila svoju životnu snagu. Njen optimizam i njena vedrina zadivljuju. Kad nas je ovom prilikom ponovo vidjela na okupu, osjetio sam da je sretna. Ta koliko je samo puta znala reći: »Sviđu vas volim kao svoju vlastitu djecu!« I zaista, nikada nije prestela da se interesira za bilo kojega od nas, pa čak i na ulici, za vrijeme kratkih susreta. Uvijek nas pita: »Kako si? Šta sada radiš? Kako zdravlje? Kako porodica?«

Čitav njen dugogodišnji rad s nama, da se o ostalom i ne govori, nije bio malo lak. Mnogo vremena, još više strpljenja, ona je ulagala ne samo u to da bi s nama uvježbala neki komad, već da bi utjecala na nas kao ljude. Uvijek je to radila nenametljivo, jednostavno iznoseći često stine primjere koji su vrijedili da se pamte. To njeno usmjeravanje i odgojno djelovanje protezalo se kao crvena nit kroz svaku njenu riječ, kroz svaku njenu misao. I uvijek je bilo prihvaćeno i cijenjeno.

Nismo bili bez naših nestašluka. Srdila bi se kad bi netko trčao cvijeće, jer ga je neizmerno voljela. Strepila bi opet kad bi se tko uzverao na stari dud, bojala se za svakoga kad bi bio makar imalo prehladen. Ali nikad nije izgubila strpljenje, pa ni povjerenje u mlade ljude.

Kazališni komadi kao što su: »Vlast«, »Gospodina ministarka«, »Običan čovjek«, »Na strazi«, »Sumnjivo lice« pa »Nevidljivi Jurčić« i niz drugih, često su s uspjehom bili izvedeni na pozornici Narodnog kazališta u Šibeniku i na drugim mjestima. Iza svijtu njih stajao je neumorni rad tete Milke, koja je svoja najveća zadovoljstva doživljavala nakon završetka predstave, iza kulisa, sa knjigom u rukama u ulozu šaptača ili inspicijenta. Intenzitet aplauza publike uvijek joj je bio najmjerodavnija ocjena uspjeha. A znamo dobro da nikad u tome nije bila razočarana. Ona je živjela s nama i naša zadovoljstva bila su i njena vlastita. To njeno zadovoljstvo osjetili smo i nedavno kad smo se ponovo počeli sastajati na istom mjestu, u prostranoj sobi sa starim namještajem i satom iz kojega izlazi i cvrkuće ptičica kad otkucava tačno vrijeme.

Posljednji komad, međutim, nije bio uvježban. Radi nekih teškoća u raspodjeli vremena, sve je odgođeno za jesen. Razšli smo se nakon što smo tek bili počeli. Ali teta Milka nije gubila hrabrost ni volju. Ona je vjerovala da ćemo se ponovo sastati i nastaviti započeto.

Kad sam prije nekoliko dana pošao da se posjetim, da bismo ponovo pokrenuli rad, ona je bila odsutna. Upravo boravi na sunčanom Hvaru. Kada se vrati, mi ćemo je opet potražiti. Vjerujem da joj to i dugujemo.

J. Čelar

ČAKULE

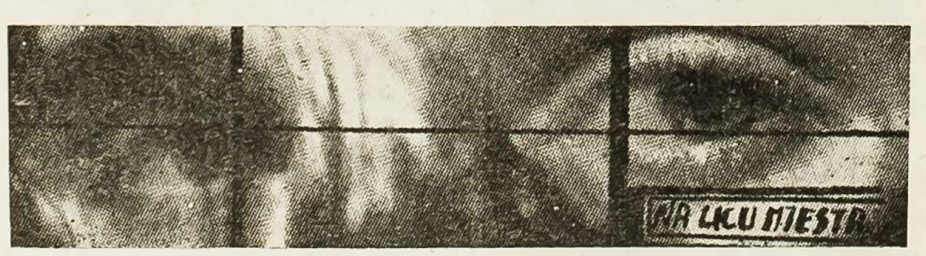
»NAŠA DIPLOMA ŠVEDANIMA«

U posljednje vrijeme, saznali su Čakulanti, primaju neki ljudi čudna pisma: u kovrti samo novinski odrezak s velikim slovima: »Naša diploma švedanima«. U tome ne bi bilo ništa neobično da pisma ili ti novinski izresci nisu ANONIMNI i da švedani nisu, u stvari, NAŠI građani doseljeni u grad iz okolnih sela, dakle »bodulci« i »vlajci«. Anonimusima je svatko švedanin tko nema već bar DEVET KOLINA u gradu. Za Čakulante je u tome jedna stvar veoma ineresantna: otkuda anonimusima TOLIKO DIPLOMA? Dakako, i otkuda toliko FARA za novinske izreske? Naravno, mi NE postavljamo pitanje da li su za to mogli popiti koji špricer ili kupiti tabletu za spavanje, jer je normalno da s toliko diploma mogu piti, a ne mogu spavati! Čini se da su anonimusi i KULTURNI, jer na poleđini toga njihova konverzativnog sredstva stoje neke kulturne predbilješke.

Da se ne bi shvatilo kako čitavu ovu stvar komentiramo politički, citiramo za anonimuse neke stihove: »Naš mali život okružen je snima... Na njihovim snama se tihom njihjem. (Tješe se stara djeca kako znadu!)... Starinska ura na ormaru spava. Kazaljke njene već se rdom žute. Umorna lampo tih ocrtaava prostore uske, samotničke pute.« Dakle, savršeno švedanski sentiš, idilično i romantično. NIKAKO I ŠOVINISTIČKI!

KRUMPIRI SE KRUMPIRAJU, TRGOVCI SE...

Zamislite što su Čakulanti ovih dana saznali iz najpovjerljivijih izvora (to su Direkcija za ishranu i jedna domaćica) — da će uvozni krumpir biti JEFTINIJI od domaćeg! Ako ne vjerujete, evo vam i cijene: »Plavinac« ga prodaje po 100 (sto) dinara, povrtnari po 150 (sto pedeset) dinara, a uvozni, koji u našu zemlju stiže ovih dana (oko 4000 tona, iz Poljske), po 80 ili 85 dinara. E, pa neka —

kupovat ćemo uvozni, neka se vidi koliko naš cijenimo poslije reforme — da ga nećemo ni da kupujemo! ŽIVIO dvostruko vredniji naš KRUMPIR! I molimo ga da ne POTPADNE pod strane UTICAJE kao i svaka naša stvar, tako da ga moramo prodavati jeftinije.

DESET ZAPOVIJEDI REFORME

Jedan nas je čitalac zamolio da mu kažemo deset zapovijedi privredne reforme. Pa evo mu ih:

1. Umjesto vina pijte kvasinu!
2. Ulje ne kupujte na pijaci, nego od onih koji ga NOSE po kućama!
3. Otiđite u Kln i na tamošnjoj pijacu ponosite ulja, a s nje na našu donesite kapulice!
4. Ne koristite javni WC, jer ćete i na tome uštedjeti!
5. Ne pletite »kotac« kao i tvoj otac, jer biste s njim mogli, ali na trganje (a cijena vina je jeftinija od vašega radnog dana)!

6. Fondirajte nekome plavu kovertu, jer ćete time uštedjeti i na vremenu i na novčanom izdaci-ma!
7. Držite korak sa svjetskom proizvodnjom, jer će netko od vaših potomaka valjda doći i svjetsku potrošnju!
8. Svako obraćanje kancelarijama izbjite iz glave, jer će vam to prisijesti (za to postoje advokati)!
9. Izbacite vas iz poduzeća, obratite se vašoj sindikalnoj podružnici!
10. »U nadi se živi, u nadi se mre, u nadi je ljubav, u nadi je SVE!« (TAKO i u privrednoj reformi)!

NISMO MI BAŠ TAKVI DA NAS SE PLAŠITE

Jedno nam je pismo uputila »Gradanka«. Uz pismo je i članak. Dakle, ta nam građanka molila je da joj članak štampamo u listu i napominje da se nije potpisala zato što se plaši

da joj napis ne ode u krš, a zatim obećaje da će doći u redakciju da se predstavi ako vidi da smo joj članak štampali. Kako je članak dosta duži, prećosimo iz njega ono najbitnije (da budemo iskreni, sve ostalo leži na MUTACIJE): »To sve biva u sezoni — a sada? Opustilo je malo selo: otišla dječica, druga ih obaveza čeka — škola! No ipak za ljepih, tih jesenskih i proljetnih prazničkih dana za preporuku bi bilo majčicama da, kad god mogu, pokupe dječicu svoju i odu do Jadrije...«

Nama, koji pamtimmo i rukopise i izraze, ne može ništa biti podvaljeno, pa tako ni inicijali S. A. Napominjemo »Gradanki« da smo udovoljili njenoj želji DJELIMIČNO, pa tako neka i ona UDOVOLJI našoj — NEKA se popne do drugog kata naše zgrade i vrati u »malo selo« s dječicom, kako bi ono zaista »osjetilo« da mislimo na njega, da smo njegovi, a da je ono naše... — MUTACIONO!

AKTUELNA TERMINOLOGIJA

Klipsati — sjediti na sastanku na kojem se raspravlja o unutrašnjim rezervama. Koještarija — traženje kulturne usluge u prodavačnicama (čak i danas!). Lakosnost — najnoviji naziv za one koji kontroliraju cijene i marže. Mnogoličnost — kad jedan čovjek ima više lica (ili nalič-

je!). Neuglavljen — čovjek koji nikad nije radio u MNO-u. Odalmiti — između 70.000 naših riječi taj izraz nismo našli. Popiječiti se — znači da ste stupili u radni odnos. Svojedobno — najbolji izraz za mišnju generaciju. Aktivistkinja — žena koja ide na pijacu. Aklamacija — drži jezik za zubama (donjima). Čarapar — prodavač najlon-čarapa i čovjek koji ne misli da i žene misle na unutrašnje rezerve. Emancipantkinja — zastarjeli pojam, jer se govori da su žene prve na udaru otkaza.

OBAVIJEST PAPUČARIMA

Primili smo i jednu molbu od Udruženja papučara naše komune, a u kojoj nas mole da razmotrimo mogućnost integracije Čakulanata s njihovim generacijama. Aktivistkinja — žena koja ide na pijacu. Aklamacija — drži jezik za zubama (donjima). Čarapar — prodavač najlon-čarapa i čovjek koji ne misli da i žene misle na unutrašnje rezerve. Emancipantkinja — zastarjeli pojam, jer se govori da su žene prve na udaru otkaza.

Čakulanti su prihvatili tu ideju i misle organizirati jedan posjet njihovim kućama, ali, naravno, BEZ PAPUČA!

Na licu mjesta

Sjednica Savjeta za prosvjetu u Drnišu

U potrazi za skrivenim rezervama

održana sjednica Savjeta za prosvjetu. Na dnevnom redu bile su dvije tačke: analiza uspjeha u školama prvog i drugog stupnja i mjere u školstvu u uvjetima privredne reforme.

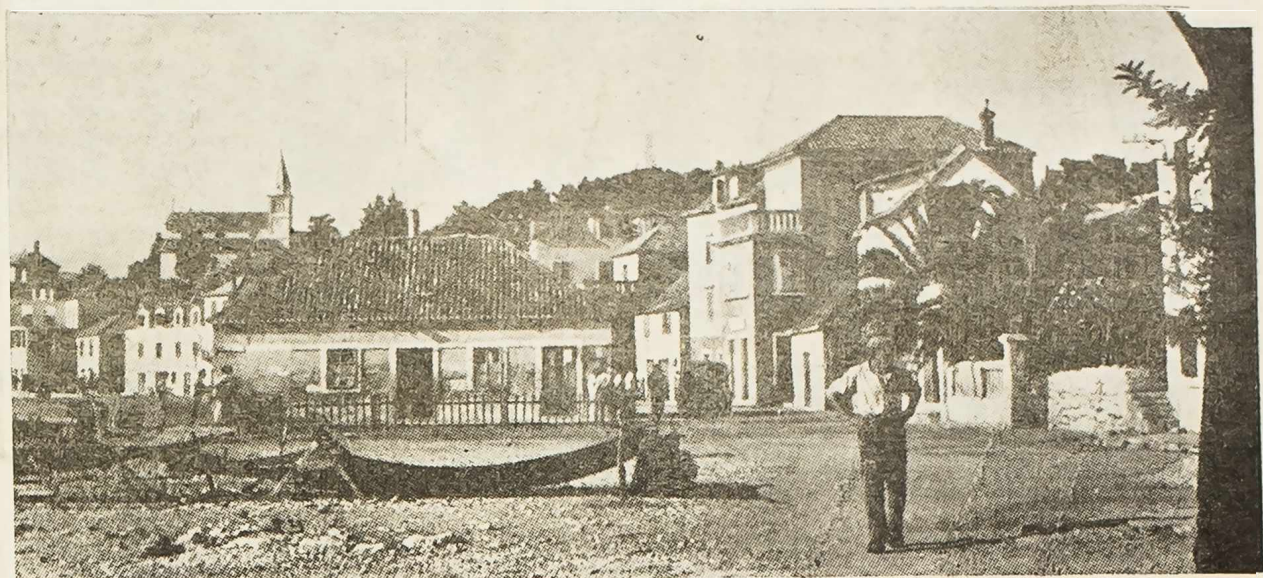
Iako je prva tačka dnevnog reda vremenski više zaokupljala pažnju članova Savjeta, sa više studioznosti i zainteresiranosti raspravljalo se o iznalaženju skrivenih rezervi u školstvu u uvjetima privredne reforme. Materijali o prvoj tački, iako opsežni, nisu omogućili svestranije i dublje sagledavanje realnog stanja u protekloj školskoj godini. Očekuje se da će skoro sastanak aktivna direktora o uspjehu raspraviti studioznije i iz dokazanih činjenica povući zaključke za bolji rad u novoj školskoj godini.

Savjet za prosvjetu je prva institucija u drniškoj općini koja je raspravljala o školstvu u lokalnim uvjetima privredne reforme. Na sjednici nisu mogele biti donesene definitivne odluke, ali su zato inicirane mnoge mogućnosti u kojima postoje skrivene rezerve. Pored općejugoslavenske rezerve: podizanje kvaliteta nastave, što znači u prvom redu svođenje broja ponavljača na najmanju moguću mjeru, ukazane su na neke mogućnosti specifične samo za ovu komunu. One se tu kriju u smanjenom broju tajnika i čistačica, ukidanjem funkcije pomoćnika upravitelja, spajanja na silu stvorenih odjeljenja i centralizacijom učeničkih knjižnica. Iz na taj način ostva-

renih ušteda omogućilo bi se osjetnije povećanje ličnih dohodaka, koje sada u prosjeku iznose u drniškoj općini tek 42.000 dinara. Na sjednici je data sugestija da se osobni dohoci do 40.000 povećaju za 15 posto, dohoci od 40.000 do 50.000 povećaju za 10 posto, od 50.000 do 60.000 za 8, a preko 60.000 za

5 posto. Ujedno je data sugestija da honorarni sat učitelja iznosi 400 dinara, nastavnika 450, a profesora 500 dinara.

Ovoj su sjednici, pored članova Savjeta, prisustvovali i Ante Miliša, zastupnik u Prosvjetno - kulturnom vijeću Sabora za izborni kotar Drniš - Trogir, Ante Kasap, savjetnik Zavoda za školstvo, Mile Lovrić, sekretar OK SKH i Rafailo Bukarica, zamjenik predsjednika Skupštine općine, te direktori škola koji nisu članovi Savjeta. (c)

Rješenja tražiti u svjetlu kulturnih potreba svih

Na inicijativu Savjeta za kulturu kotara Split, juče je u prostorijama Kulturno - prosvjetne zajednice Splita održano savjetovanje o osnovnim problemima kulturnih djelatnosti na ovom području u svjetlu promjena koje je donijela privredna reforma. Na tu razmjenu mišljenja pozvani su svi predstavnici općina, referenti za kulturu, predstavnici muzeja, kazališta, omladinskih scenskih ustanova i drugih kulturnih institucija. Iako ovom skupu nisu prisustvovali svi na koje se računalo, on je ipak načelno

koji su zajednički za sve kulturne institucije na području splitskog kotara. Naglasak je bio stavljen na rad muzeja i diskusija o tom pitanju je dominirala, osobito, i to je sasvim razumljivo, što se tiče njihova financiranja, pa i stanovitih rezervi koje bi se pažljivom analizom i tu mogle otkriti. Međutim, to pitanje gotovo da je simbolički bilo zajedničko i u analizi svih ostalih kulturnih djelatnosti, osobito što se tiče rada profesionalnih kazališta.

Poznato je da kazališta ni prije reforme nisu bila u ni malo zavidnom položaju što se tiče sredstava, što je dovelo, među ostalim, i do ukidanja šibenskog kazališta. Pogotovo je danas taj položaj kazališta

osjetljiviji, kada se sredstva raspodjeljuju vrlo rigorozno i kad općine (posebno tu vrijedi za šibensku) ne mogu pribaviti sredstva za financiranje kulture u jednome značajnijem obimu.

Da bi se osigurao stanoviti kontinuitet rada kazališta, pa i kazališnog života uopće, da bi se omogućile stanovite kvalitativne promjene ka boljem, za sada postoje samo neke varijante prijedloga koje bi trebalo oživjeti i konkretizirati. Jedna od varijanti sastoji se i u ideji stvaranja jednoga takozvanog »jadranskog kazališta«, za čitavo područje od Zadra do Dubrovnika. Druga, u stvaranju jednoga srednjedalmatinskog kazališta, a treće u kazalištu

još užeg područja, koje bi, naravno, djelovalo i izvan njege. Riječ je, dakako, o stanovitom integriranju scenskih ustanova na području Dalmacije, što bi svakako trebalo rezultirati pozitivnim i kvalitetnijim efektima, iako je pitanje za sebe — dokle bi ti efekti mogli sežati. U narednom razdoblju ideje tek treba da se brižljivo i zaista svestrano razmotre, da se pažljivo ocijene svi momenti oko jedne tako značajne odluke, a prije svega financijski aspekt cijelog pothvata. Konkretna diskusija o tome još je preuranjena, jer nisu podneseni ni odgovarajući elaborati. Samo se ipak može postaviti jedno, opet načelno, pitanje: općine će morati participirati u jednome takvom zajedničkom poduhvatu, ali do koje visine? Ako se ta učesća budu kretala u granicama ra-

njih potreba kazališta u Zadru i Šibeniku, onda svaka financijska prednost dolazi pod lupu pitanja. Konkretno, u takvom kontekstu ne bi bilo za preke (bar sa te strane) da i druga mjesta imaju svoja kazališta. Naravno, treba vidjeti kakvi će biti predračuni.

Jasno je da se čitava ta problematika ne iscrpljuje samo u pitanju financijskih sredstava, da je u pitanju i kulturna i, može se kazati, kvalitetna umjetnička i repertoarna politika kazališta za čitavo ovo područje, ali isto tako i specifične potrebe bilo Zadra, Šibenika, Splita ili Dubrovnika.

Međutim, financijski moment toliko je dominantan da će se, samo u skladu s tim mogućnostima, moći tražiti odgovarajuća rješenja, pa i uzimati u obzir i sve ostale okolnosti. J. C.

Pogledi mladih

Zašto se javljamo

Inicijativa je došla sasvim spontano. Osjećamo želju da kažemo o sebi ono što mislimo, da progovorimo o svojim problemima kako ih mi doživljavamo. Nije nam nakana da stvaramo nekakav razdor između mladih i starih, ali ne kanimo ni zatvarati oči pred činjenicama. Nadamo se da će naša iskrenost naići na razumijevanje javnosti.

»Ah ta omladina! — mnogi, mašući glavama, tako zabrinuto uzdišu, a omladina se tuži da je nitko ne razumije. Neke su austrijske novine donijele interesantan dijalog između majke i kćeri: »Dijete moje, dijete, dokle će te zanositi ti čupavci i dokle ćeš se uvijati i lomiti uz tu kriješću muziku?« »Majko moja, vi ste imali svoje idole, dozvolite da ih možemo imati i mi, samo od naših nikome ne prijeti opasnost. Vi ste plesali valcere i mazurke, a mi plešemo tivist. Mijenja se samo vrijeme i takt.«

Nema generacije u kojoj ne bi bilo takvih sudara. To je, u stvari, tugaljivi uzjah za »dobrim starim vremenima« i živa želja za novim i naprednim danima. Pozivanje na iskustvo iz prošlost, a s druge strane upravljanje prstom na planove i budućnost. U politici, književnosti i umjetnosti, u obiteljskom i društvenom životu, svugdje dolazimo do sukoba. Mi mladi i sami to vidimo! Stariji hoće da vode, a mi mislimo da bismo ambicijom i novim pogledima bolje upravljali. Mi predbacujemo starijima zastarjelost i nepristupačnost, a oni neprestano govore o pomanjkanju ideala kod današnje omladine. Na tim redovnim sudarima između mladih i starijih, koji se uvijek ponavljaju i kojih će uvijek biti, ne namjeravamo se dulje zadržavati, jer je to nešto sasvim razumljivo.

Mi priznajemo da stariji umnogome imaju pravo kada nas kritiziraju, ali smatramo da se ipak mnoge njihove ocjene na naš račun mogu odbiti na osjećaj napuštanja snage i činjenicu da sve ono što je bilo i prošlo i što se nikad više neće vratiti, izgleda mnogo ljepše i bolje nego onda kada su to imali i proživljavali.

Sudeći o nama, ne smije se zaboraviti da smo mi naraštaj na putu, nešto što nije gotovo, nešto što još nije reklo svoju konačnu riječ. Sud će o nama izreći povijest i potomstvo. Mi smo svjesni da je sve što imamo, u stvari, baština predana na usavršavanje, unapređivanje i čuvanje. Pored svega toga, ne treba tražiti od nas neki srednji, mirni i stalnozi put, jer u nama bukt želja da se izživimo u svome oduševljenju i zagriženosti. A zar nije i to potrebno životu kao cjelini. Vrijeme će već otupiti naše oštrice. Bez sumnje, život se mladih i starih može uskladiti, ali uz uvjet da jedni imaju više razumijevanja a drugi više poštovanja — a i međusobnog poznavanja. Suradnja je moguća.

Sigurno je da na sav taj problem baca svjetlo i jedna posebna okolnost. Na naš javni život, u stvari, utječu dvije generacije, prijeratna i poslijeratna. Bez sumnje je da u životu i formaciji tih dviju generacija postoji velika razlika, a to se odražava i u javnom životu. Ako velikom dijelu prijeratne generacije dodamo i razdoblje rata, koje je po svim svojim vidovima izuzetno, a ipak utjecajno, onda nas potpuno treba objektivno suditi. Često nam baš ljudi iz tih generacija predbacuju manjak entuzijazma i idealizma kakvog su oni imali. Šta mi na to odgovaramo? Kada bismo se našli u sličnim okolnostima, vjerujemo da ne bismo zaostali za njima. Bez sumnje je da je to u vrijeme rata bila u prvom redu baš ona omladina na koju se vikalo. Stara je stvar da se povijest ponavlja. Mi znamo da će se uskoro roditi oni, ako se nisu već i rodili, koji će i nas kao mladi osuđivati.

Mi mladi možemo sve starije da nas razumiju. Nama nije lako. Usljed strahovitog razvoja na svim područjima, kao i neobičnoga filozofskog i ideološkog previranja, često se nadamo u teškoj dilemi u kojoj moramo mi, i to baš mi sami, doneti odluku, za koju gotovo nismo ni doznali.

Bolje je da se upoznamo. Zato, evo, razumijevanjem redakcije »Šibenskog lista«, pod rubrikom »Pogledi mladih« pokušat ćemo u nizu članaka iznijeti svoje refleksije na život, otkriti svoju problematiku i kazati svoje sudove.

Smatramo da iako smo mladi — možemo sudjelovati u javnom životu. Govorit će mladići i djevojke o sebi i o svojoj problematiki. Nadamo se da će se i mlada čitalačka publika pridružiti k nama.

Mi namjeravamo više upozoravati na pozitivnosti mladih u životu, jer su negativnosti nekako uočljivije. Ako se uvijek govori samo o našim negativnostima, i sami skoro pč njemu sumnjati u svoje pozitivnosti, a one očigledno djeluju od negativnosti. Smatramo da je pogreška što se na to zaboravljalo.

Rino Markov

»PODUZEĆE LUKA ŠIBENIK« — ŠIBENIK

Na temelju člana 18. Osnovnog zakona o radnim odnosima, komisija za prijem radnika »Poduzeća luka Šibenik«

raspisuje NATJEČAJ

za popunjenje upražnjenog radnog mjesta šefa biroa za org. plan i analize

Uvjeti:

završen ekonomski fakultet, sa radnim stažom na sličnom radnom mjestu

Molbe s biografijom i opisom dosadašnjeg zaposlenja dostaviti na

Opći sektor ovog poduzeća.

Rok natječaja do popunjenja radnog mjesta.

Spadamo u nesigurne proizvođače ferolegura zbog poteškoća oko električne energije i nabavke sirovina

ŠESTOMJESEČNI IZVJEŠTAJ O POSLOVANJU NALAZIO SE NA DNEVNOM REDU TREĆE SJEDNICE RADNIČKOG SAVJETA. SAVJET GA JE ODOBRILO. CJELOKUPNI PLAN PROIZVODNJE OSTVAREN JE SA 82,3%. U POGONU FEROLEGURA PLAN JE OSTVAREN SA 66,6% ODNOSNO SA 37% GODISNJI PLAN. PLAN JE PREMAŠEN KOD PROIZVODNJE FEROSILICIJA ZA 80%, SILIKOKALCIJA ZA 185,3%, A PODBAČEN KOD PROIZVODNJE SILIKOMANGANA I FEROMANGANA KARBURIRANOG. REKORD OD TRIDESET I PET DANA U PROIZVODNJI SILIKOKALCIJA JE PREMAŠEN. MOŽEMO SLOBODNO REĆI DA SMO USVOJILI PROIZVODNJI SILIKOKALCIJA, POGON ELEKTRODA I MASA OSTVARIO JE PLAN PROIZVODNJE SA 92,2%, DOK JE GODISNJI PLAN OSTVAREN SA 48,2%. PROIZVODNJA U USLOVNIM JEDINICAMA JE VEĆA ZA 33% OD PROŠLOGODIŠNJE. BROJ ZAPOSLENIH SE POVEĆAO ZA 4,2%, A OSTVARENI EFEKTIVNI SATI ZA 1,9%. PRODAJA GOTOVIH PROIZVODA PREMAŠENA JE U ODNOSU NA PROŠLOGODIŠNJI ZA 30%. OVO NIJE REZULTAT NAROCITO USPJEŠNOG POSLOVANJA, VEĆ NEDOVOLJNE REALIZACIJE U ISTOM PERIODU PROŠLE GODINE.

Plan proizvodnje feromangana ostvaren je sa 57,5%. Do podbačaja plana je došlo zbog prestanka proizvodnje na peći broj jedan i dva, zbog pomanjkanja manganske rudače. Redukcijom električne energije koja je zahvatila pogon ferolegura jedna i druga peć stajale su četrdeset i šest sati, a zbog djelomične redukcije električne energije sniženo je terećenje peći u ukupnom iznosu od sto šezdeset i osam sati. Plan proizvodnje silikomangana ostvaren je sa 76,2%. On se proizvodio na peći broj tri i na peći broj jedan. Ovo je prvi put u povijesti ove radne organizacije da se proizvodi silikomangan u zatvorenim pećima, za što se mora odati priznanje upravniku pogona ferolegura, šefovima proizvodnje i neposrednim proizvođačima. Međutim, bilo je obustava u proizvodnji zbog mehaničkih kvarova, čišćenja theisena i redukcije električne energije. Us-

lijed nedostatka manganske rudače, na peći broj tri radio se silikomangan sa feromanganskim troskom. Ovdje je dolazilo do čestih obustava zbog pregaranja fleksibila, vijaka i velikog broja lomova elektroda i prestanka cirkulacije rashladne vode.

Plan proizvodnje silikokalcija premašen je za 185,3%. Rekord kampanje od trideset i šest dana koji je postignut prošle godine je premašen. Možemo slobodno reći da smo konačno usvojili proizvodnju silikokalcija i možemo proizvoditi u kampanjama od mjesec, dva ili tri. Kod ove posljednje kampanje normativi su niži kod kremena, kalcijevog karbida i plinskog koksa. Normativ kremena se smanjio za 12,6%, kalcijevog karbida za 23,9%, plinskog koksa za 16,2% i električne energije za 1,2%. Jedino je normativ drvenog uglja u porastu za 10,2%. Ferosilicij se proizvodio u dva navrata

OBAVIJEST

Trgovačko poduzeće »Tehnomaterijak« Šibenik obavještava za interesirane potrošače da se na skladištima ovog poduzeća nalaze dovoljne količine ogrjevnog drva I, II i III klase po cijeni od 10.000, 9.000 i 8.000 dinara po 1 m³.

Isto tako, raspolaze sa dovoljnom količinom ugljena, koji sukcesivno stježe na skladište, a cijena je 12.950 din po 1 t.

Uprava

kod proizvodnje silikokalcija, i plan proizvodnje je premašen za 80%.

Plan proizvodnje amorfnih elektroda ostvaren je za 79,8%, a godišnji plan sa 38,9%. Proizvodnja amorfnih masa u odnosu na prošlogodišnju je veća za 4,7%, a ostvaranje godišnjeg plana je 52,3%. Ovaj pogon imao je teškoća u radnoj snazi, naročito kod ekonomskih jedinica 140, 142 i 150. Također bilo je problema sa rashladnom vodom u ekonomskoj jedinici 141, i sa petrol koksom kojeg je trebalo sušiti. Problemi su se javljali sa nagubkom u ekonomskoj jedinici 144.

Teškoće oko nabavke sirovina naročito su imale odraza na proizvodnju feromangana. Manganska ruda »Indija« kasnila je. Do zakašnjenja je došlo zbog velikih vrucina i nemogućnosti liferanta da osigura željezničke vagona da bi se sirovine dopremile do luke ukrajnje. Brod je zahvatilo nevrijeme i bio je platežno nespojban, za što se može prigovoriti uvozniku zbog lošeg izbora broda. Cijene manganske rudače iz Maroka su u stalnom porastu i prilikom nabavke postoje velike teškoće zbog deviznog režima Jugobanke.

Poručene količine manganske rudače iz Turske kategorije »a« nisu isporučene, već kategorije »b« i to u manjim količinama nego što je ugovoreno. Zbog niskog postotka mangana i velikog sadržaja vlage stavljene su na raspolaganje lifer-

rantu, pa je postignuta cijena niža od ugovorene. Cijena manganske rudače kategorije »a« je u porastu. Možda će daljnja ispitivanja nabavke manganskih rudača iz inozemstva dati rezultata.

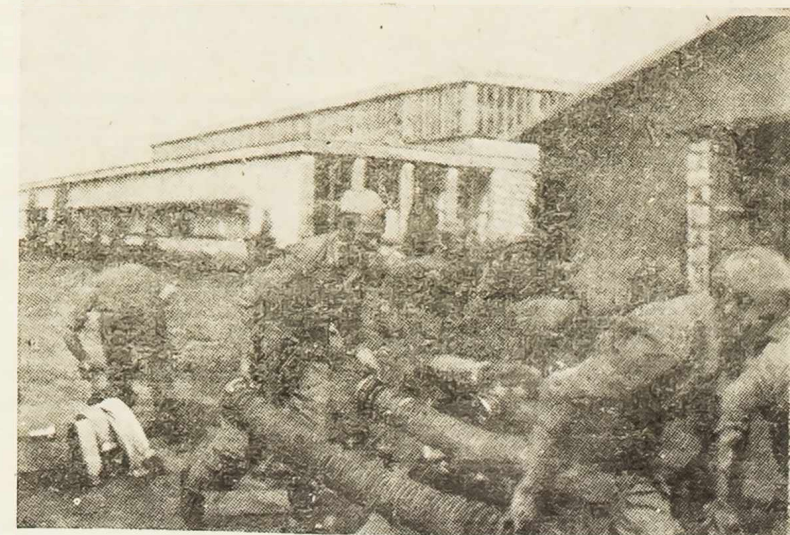
Također je bilo teškoća oko nabavke manganske rudače iz domaćih rudnika. Od ugovorenih sirovina isporučene su manje količine, a na neispunjenje planirane nabave utjecale su vremenske nepogode.

Realizacija ferolegura na domaćem tržištu i na inozemnom je veća za 8,6% od prošlogodišnje, ali se nije odvijala prema postojećim ugovorima. Ovdje je naročito podbacila realizacija feromangana karburiranog na inozemnom tržištu. Uzroka možemo tražiti u prošlogodišnjoj nabavi sirovina iz inozemstva. Realizacija silikomangana je premašila prošlogodišnje okvire.

Cijene na inozemnom tržištu nisu doživjele značajne promjene. Zbog poteškoća oko električne energije i nabavke sirovina iz inozemstva spadamo u nesigurne proizvođače ferolegura, a što ima velikog utjecaja na formiranje cijena ferolegura na inozemnom tržištu.

Realizacija ugljeno amorfnih proizvoda u prvom polugodištu je veća od prošlogodišnje za 69%. Postoje mogućnosti da se proširi inozemni plasman ugljeno amorfnih proizvoda.

iz »TEF-a«

Veslanje

Omasovljenje - glavni zadatak

U subotu je u prostorijama Trgovinske komore održana XII godišnja skupština veslačkog kluba »Krke«. Skupštini su, pored članova, prisustvovali član Izvršnog odbora Veslačkog saveza Jugoslavije i predsjednik tehničke komisije dr Dalibor Parać, Nikola Sabiončelo, sekretar Veslačkog saveza Hrvatske, tajnik općinske SOFK-e Šibenik Ante Buki, te predstavnici veslačkih klubova sa Jadrana.

Na skupštini je izglasan novi statut. Za novog predsjednika izabran je bivši veslač »Krke« a sada direktor poduzeća »Palk« drug Čedo Polak.

MALI BROJ AKTIVNIH ČLANOVA

U klubu aktivno radi nešto više od 80 veslača, ali taj broj nije uvijek isti. Naime, mladi veslači se obično upišu kad dode jesen i u klubu provedu do proljeća, kad treba izići na vodu. Tada većina njih ode iz kluba. Neki veslanje moraju napustiti radi škole, a neki radi toga što im roditelji ne dozvoljavaju da treniraju.

Jedan od najvećih zadataka novog Izvršnog odbora je da u što kraće vrijeme proradi na tome kako i na koji način zainteresirati omladinu Šibenika za ovu granu sporta, jer je činjenica da »slatki« klubovi svake godine sve više i više potiskuju klubove s mora.

U referatu, a i diskusiji, je kazano da nema masovnosti bez dobrog doma i dobrih uvjeta za rad.

PITANJE KADROVA

To pitanje je jedno od najvećih problema veslačkog kluba »Krka«. U periodu od četiri godine, otkad je održana posljednja godišnja skupština pa do danas, u klubu je radilo svega tri trenera. Uprava je uspjela angažirati i Saveznog kapetana veslačke reprezentacije Jugoslavije prof. Andru Žeželja, međutim njegov rad nije bio baš najbolji i on je nakon nuspjeha na šampionatu države 1963. godine, koji je održan u Šibeniku, napustio klub.

Odlaskom Žeželja uprava je ponovo morala angažirati bivše trenere Bujasa i Šupu, koji i danas rade. Nakon kratkog vremena Šupe se upisao na Fedaško akademiju i, jasno, nije mogao redovno dolaziti na trening veslača. Unatoč svim teškoćama, Šupe je ipak nalazio vremena za rad s mladim veslačima.

Osim tih trenera, uprava je poslala na kurs za trenere i dva starija veslača, koji su sa uspjehom položili ispite. Ali, na žalost, oni se kasnije više nisu pojavljivali u klubu iz nepoznatih razloga.

Taj broj trenera i instruktora nije bio dovoljan, jer dva trenera ne mogu raditi sa 80 ili više veslača. Preporučeno je da se u rad tehničke komisije uključe stariji veslači koji imaju volje za ovaj sport.

VRHUNSKI VESLAČI

Neuspjehom na državnom šampionatu 1963. godine broj vrhunskih (kvalitetnih) veslača u klubu se prorijedio. Naime, većina njih se tim

prvenstvom oprostila od aktivnog veslanja; netko zbog starosti, a netko zbog obiteljskih razloga. Čini nam se da je to bila velika šteta, jer nam je i ovogodišnji evropski šampionat pokazao kako stariji veslači nose medalje. Danas u klubu djeluje samo jedan vrhunski veslač, a to je skifista Damir Trlaja. Osim njega, radi i nekoliko perspektivnih veslača, među kojima i sastav četverca s kormilarnom za juniore, koji je ove godine na međunarodnom takmičenju osvojio i prvu zlatnu medalju za klub. Taj je četverac pobijedio na tromecima u Njemačkoj.

Osim toga, taj je čamac na državnom šampionatu u Jajcu, u vrlo jakoj konkurenciji, zauzeo treće mjesto, što je svakako veliki uspjeh i garancija da će »Krka« za godinu dana imati jedan kvalitetni čamac koji će braniti boje kluba i države. Za nesreću, dva su veslača iz toga sastava ovih dana otišla na odsluženje vojnog roka, ali kako smo doznali od predsjednika tehničke komisije dr Dalibora Paraća, oni će za koji dan biti pozvani na zimske pripreme reprezentativaca, koje će vjerojatno započeti u Splitu.

KORMILARI

Već godinama to je najbolnja tačka, jer se nikako nije moglo pronaći odgovarajuće kormilare, a naročito one zrelijih dob. Klub je ostao samo s jednim pionirima, koji nije u mogućnosti da sam obavi onaj posao koji je klubu potreban. Preporučeno je da se sada, preko zime, organizira tečaj za pionire i omladince-kormilare, kako bi oni na proljeće bili sposobni da rade u čamcima.

DOVRŠENJE DOMA

O pitanju dovršenja doma na skupštini nije bilo ni riječi. Naime, netko je spomenuo da nema čovjeka koji je radio na samoj izgradnji doma i da se ne može ništa određeno reći. Činjenica je da se dom još nije završio. Prema planu gradnje trebalo je da bude gotov za proslavu 40-godišnjice postojanja »Krke«, koja je održana još 1963. godine. Međutim, dom je nadograđen samo sa vanjske strane, a unutrašnja će biti gotova kad prispiju nova sredstva?!

SPONTON

Dosađajući šponton nije više za upotrebu. Sav je izagnjio i svakog se dana očekuje da se raspadne. Novi Izvršni odbor morat će najozbiljnije da se pozabavi izgradnjom novog šponton, koji će koštati nešto oko 1 milijun i po dinara.

PLOVNI PARK

U posljednjih nekoliko godina »Krka« je u potpunosti uspjela obnoviti plovni park. Nabavljeno je šest novih čamaca. Prema riječima diskutantata, »Krka« je jedina u državi koja posjeduje odlični plovni park.

Stara je stvar da kad nema čamaca, ima veslača, a kad ima čamaca, nema veslača.

Osim toga, promijenjena su sva vesla pa se rad u klubu može odvijati bez ikakvog zastoja.

Na kraju su predstavnici veslačkih saveza, odnosno klubova, pozdravili rad skupštine i veslačkom klubu »Krka« zaželjeli veliki uspjeh u daljnjem radu. Naročito je bila zapažena diskusija dr Paraća, koji je naglasio — da veslački klub »Krka« ima velike uvjete za rad, kao što ih nema nijedan klub u zemlji. On je, među ostalim, rekao i to da bi novi Izvršni odbor morao više brige posvetiti mladim veslačima, iz kojih bi se za koju godinu regrutirao seniorski kadar.

Tajnik Općinskog odbora za fizičku kulturu Ante Bukić upozorio je skupštinare, a i predstavnike Veslačkog saveza Jugoslavije i Hrvatske, da u svome kalendaru takmičenja za 1966. ili 1967. godinu predvide u Šibeniku održavanje veslačkog šampionata države, s obzrom da tih godina Šibenik slavi 900 godina svoga spomena.

U razgovoru poslije skupštine dr Parać nam je rekao da će se državno prvenstvo najvjerojatnije održati u Šibeniku.

Dragan Korda

Oživio rad STK „Šibenik“

Ove se godine navršava petnaest godina djelovanja STK »Šibenik«, koji u zadnje dvije-tri godine ne pokazuje neke naročite rezultate. Naime, zbog pomanjkanja financijskih sredstava i zbog slabih uvjeta za rad uprava je odlučila da klub više ne djeluje.

Jedna grupa starijih stonotenisača pokrenula je akciju da se rad kluba ponovo oživi. Ta akcija je potpuno uspjela, jer svakog dana u klubu trenira više od 30 pionira i pionirki, koji iz dana u dan pokazuju veliki napredak. Osim pionira, treniraju i stariji igrači, koji će na takmičenjima predstavljati prvu ekipu STK »Šibenik«.

Stolni tenis

U kalendaru kojeg je pripremio Inicijativni odbor, a koji, naravno, još nije definitivno, predviđeno je da se krajem ove godine održi i proslava 15-godišnjice stonoteniskog sporta u gradu. Na toj bi proslavi učestvovali stonotenisači Zadra, Dugog Rata i Šibenika. Nije isključeno da na tu proslavu ne doputuje i jedna prvotligaška momčad, kao što su GSK »Zagreb« na čelu s ovogodišnjim prvakom države Dragutinom Šurbegom, Zdenkom Uzorinom i drugima. Osim toga, do kraja godine će se održati i otvoreno prvenstvo Šibenika za seniore i pionire.

Prema tome, ljubiteljima ovog sporta ponovo se pruža pri-

lika da u svome gradu vide i najbolje stonotenisače, kao što je to bilo priješnjih godina kada su u Šibeniku gostovali, među ostalima i višegodišnji prvaci svijeta Bergman i Fudi. Kako doznajemo od Inicijativ-

nog dobara, 10. o. m. će se održati i izvanredna godišnja skupština kluba na kojoj će se birati novo rukovodstvo i na kojoj će se donijeti novi statut, te budžet i kalendar takmičenja.

Pozivaju se svi ljubitelji ovog sporta da skupštini prisustvuju u što većem broju.

Rad skupštine zakazan je u 10 sati u prostorijama kluba u Ulici Petra Grubišića 2 (kod cvjećare Zorić).

DALMATINSKA RUKOMETNA REGIJA

„Metalac“ razočarao

Drugo kolo rukometnog prvenstva Dalmatinske regije donijelo je jedno veliko iznenađenje, Šibenski »Metalac« je na svome terenu igrao neriješeno sa autsajderom prvenstva »Partizanom« iz K. Sućurca (25:25). Druga utakmica između »Galeb« i prošlogodišnjeg prvaka regije »Elektra« iz Zadra nije se odigrala zbog toga što »Elektra« na vrijeme nije došla u Šibenik. Igrači »Galeb« su čekali 50 minuta, međutim Zadranici nisu došli i kad su neki igrači »Galeb« napustili igralište, Zadranici su se pojavili. Sudac i delegat su završili utakmicu sa 5:0 u korist »Galeb«.

METALAC — PARTIZAN

23:23 (13:11)

Igralište: III osnovne škole. Gledalaca: 300. Sudac: Kovačić iz Zadra.

»Metalac«: Sarlah, Zorić, Bašić 4, Paić 3, Periša 3, Junaković 4, Vlahov 1, Pema 7, Nikolić, Knežić i Čosić.

»Partizan«: Sarajčević, Plepel 5, Biočić 8, Vučića 2, Zegarac 1, Perasić 1, Jež 5, Alfirićević, Goleš 1 i Boban.

U prvim minutama i jedna i druga ekipa je igrala živo i rezultat se stalno mijenjao. Pri kraju poluvremena domaći su se trgnuli i za svega nekoliko minuta uspjeli su postići nekoliko zgoditaka. Na odmor se otišlo sa 13:11 u korist doma-

ćih.

Odmah u početku drugog poluvremena »Partizan« je uspio izjednačiti i malo kasnije povesti sa tri zgoditka razlike. Domaći u tom dijelu igraju dosta smušeno i nikako ne mogu probiti zonu gostiju, koji su se povukli u obranu. Nekoliko minuta pred kraj do-

maći su preko odličnog Peme uspjeli izjednačiti na 23:23. Osim Peme, u timu »Metalca« su se istakli Bašić, samo u prvom poluvremenu, i Periša.

Poslije utakmice doznali smo da je rukovodstvo »Elektra« uložilo žalbu na registraciju utakmice sa »Galebom«, jer kako kažu, oni nisu krivi što su zakasnili. Tim povodom razgovarali smo s vodstvom »Galeb« Vučićević, koji nam je rekao da su delegat i sudija njima rekli da se utakmica neće igrati, jer je već bio i protokol napisan, odnosno potpisan.

Prema propozicijama, ako jedna ekipa zakasni 15 minuta, gubi utakmicu sa 5:0. »Elektra« je zakasnila više od 35 minuta i nema nikakvih mogućnosti da se njena žalba uvaži. (DK)

IZ NOGOMETNOG KLUBA „ŠIBENIK“

Još jednom obavještavamo sve one koji imaju stalne besplatne ulaznice za sportske priredbe koje organizira NK »Šibenik«, da iste treba povratiti tajništvo, pošto su prestale važiti.

Lica na koja se ovo odnosi koristit će ubuduće besplatne ulaznice propisane sa strane Nogometnog saveza Jugoslavije, a predat će ih uz vlastoručni potpis nedjeljom kod blagajnika kluba od 10 do 12 sati.

Upravni odbor

VJENCANI

Boško Karadžole i Milka Zelantović; Josip Domladovac i Nenka Vranko; Milan Milenković i Petronila Jović; Josko Klisović i Anka Bendeković; Tomislav Grbac i Milena Galatić; Ante Lokas i Karmela Grbelja; Nedjeljko Rošini i Dragica Periša i Niko Gulini i Janja Pilić.

MALI OGLASNIK

Liječnik traži ženu za 2 sata dnevno kao pomoć u kući. Obratiti se: Šibenik, B. Kidriča 5.

Druga savezna nogometna liga

SLABA IGRA

„Šibenik“ - „Istra“ 0:0

Prvenstvena nogometna utakmica II savezne lige — zapad. Stadion »Rade Končara«. Gledalaca tisuću. Sudac Madir iz Splita.

»Šibenik«: Sirković, Marenci, Grgić, Žepina, Miljević, Stosić, Živković, (Marinić), Relić, Stanišić, Orošnjak, Bakmaz.

»Istra«: Radošević, Stamberger, Rosinjoli, Vučićić, Giljanović, Višnjevac, Skorja (Premate), Jurišević, Poldrugovac, Miletić, Maras.

Poslije pobjede »Šibenika« u Trebinju svatko je očekivao da će domaći olako svladati ekipu »Istre«. Međutim, Puljani su pokazali više borbenosti, više su se zalagali i zaslužio osvojiti jedan bod. Igra u cjelini nije zadovoljila gledaoce. Nešto bolji nogomet prikazan je u drugom poluvremenu kada je »Šibenik« dominirao terenom, a u zadnjim minutama olako propustio da osvoji oba boda.

Igra je počela po dosta jakom vjetru koji je ometao akciju jedne i druge momčadi. Iako je »Istra« u prvom poluvremenu igrala niz vjetar, ona kroz prvih deset minuta nije uspijevala prenijeti igru u polje domaćina. U tom razdoblju obe momčadi demonstrirale su vrlo slab nogomet, a posebno »Šibenik« koji unatoč terenskoj premoći ni jednom nije opasnije ugrozio protivnička vrata. Tek u 12. minuti Žepina je uputio na vrata gostiju prvi udarac. Puljani su se zatim povremeno oslobodili pritiska i Jurišević je opasno prodrom. On je dodao loptu Miletiću koji, međutim, griješi u stopostotnoj situaciji za gol. Umjesto da loptu doda slobodnom Marasu, Miletić je »uposlio« Marencija koji je tako otklonio opasnost od svojih vratiju. Ipak do 18. minute gosti iznuduju tri udarca s ugla, a domaći svega jedanput. Minutu kasnije na sceni je opet Jurišević, koji šutira pravo u ruke Sirkovića. U protunapadu Šibenčani umalo da nisu povelili. Giljanović je učinio školsku grešku i Relić je bio prekratak da iz blizine pogodi mrežu. U 23. minuti Stanišić oštro šutira sa 20-tak metara, ali preko gola. Igra je poprimila dinamičniji tempo i »Šibenik« ima nešto više od igre. U 32. minuti Orošnjak je bio u prilici da za-trese mrežu. On je sa 12-tak metara pucao na gol, ali je Radošević bio na mjestu. U redovima obrane »Istre« trenutno je zavladao nervoza, ali »Šibenik« to ne zna iskoristiti. U posljednjim minutama ovog dijela Žepina i Stanišić se odlučuju na udarce iz daljine koji

ne donose nikakve koristi i tako prvih 45 minuta završavaju bez golova.

Ni prvih 15. minuta drugog dijela nije donijelo nikakve promjene u rezultatu. »Šibenik« doduše stalno drži inicijativu u svojim rukama, igra se pred vratima gostiju, no obrana na čelu sa Radoševićem uvijek otklanja opasnost. U tom periodu »Istra« je dvaput došla do linije kaznenog prostora. Prvo je Rosinjoli sam prodrom i šutirao pored vratnice, a zatim je Jurišević sa nekih deset metara propustio idealnu priliku da postigne zgoditak. On je, međutim, šutirao u donji lijevi ugao i Sirković je krajnjim naporom izbio loptu u kornar. Od 60. do 70. minute »Šibenik« upropaštava nekoliko izvanrednih prilika za gol te udarci Relića, Žepine i Orošnjaka odlaze pored ili preko gola. U 69. minuti Relić je iz dosta teške pozicije šutirao iznad vratnice. Puljani se žilavo, ali uspješno brane izbacivanjem lopti u kornar. Od 70. minute odnosi snaga na terenu nešto su se izmijenili, tako da igrači gostiju u više navrata opasno ugrožavaju Sirkovića. Jednom je čak Stamberger oštro šutirao i Sirković je izboksavao loptu u kornar. Međutim, zadnjih 15 minuta pripada domaćima. Igra poprima sve oštriji tempo. U šestokim, ali bezuspješnim napadima domaćih susret je završio bez odluke.

Najbolji pojedinci u redovima »Istre« bili su Vučićić, Giljanović i Jurišević, dok su se u ekipi »Šibenika« istakli Relić i Miljević.

Sudac Madir dobro je obavio svoj zadatak.

Neriješenim rezultatom »Šibenik« je zadržao šesto mjesto na tablici zapadne skupštine II lige sa 7 osvojenih bodova. Slijedeće nedjelje putuje u goste »Bosni« iz Visokog, koja je u proteklim kolima zabilježila nekoliko dobrih rezultata. »Šibenik« će, ukoliko želi osvojiti bar bod, trebati umijeti u igru više borbenosti i zalaganja — negoli smo to vidjeli u nedjeljnom susretu protiv »Istre«. (jj)

Dalmatinska nogometna zona

„Došk“ - „Jadran“ 7:2

Igralište na Podvornici. Vrijeme vjetrovito. Teren mekan i vlažan. Gledalaca 800. Sudac Bašić (Šibenik). Strijelci: u 26 i 59. Buljević, 59, 55 i 67. Čosić, u 64. Bjeđević i u 80. minuti M. Ožegović za DOŠK, a u 76. Terzija i 83. minuti Gluić za Jadran.

DOŠK: Čurković (Bilić), A. Vukušić, Potkrajšak, A. Tomić, M. Nakić, S. Vukušić, Bjeđević, Čosić, Kovačević, M. Ožegović, Buljević.

JADRAN: Šipić I, Bubak, Bubić, Bogdanović, Banić, Ninić, Šmić, Terezija, Gluić, Kunac, Kesić.

Početak prošlonedjeljnog susreta nije svojom kvalitetom nagovještavao naročitu igru, a ono što je stvorilo draž ove utakmice je veliki broj postignutih golova.

1:0 — Poslije nekoliko promašaja, Buljević se otkupio sigurnim pogotkom u lijevu donju stranu Jadranova gola.

2:0 — Drugi gol je postigao Čosić iz ofsajd-pozicije, ali je sudac priznao zgoditak.

3:0 — Iz lijepo tučenog kornera, Čosić glavom postiže svoj drugi gol.

4:0 — I Buljević je postigao svoj drugi gol glavom.

5:0 — Bjeđević je u solo-prodoru povicio rezultat i tako se upisao u listu strijelaca na

oproštajnoj utakmici uoči odlaska u JNA.

6:0 — Odlično tučen kornar sa strane Bjeđevića, skok Čosića, trzaj glavom i gol. Het-trik Čosića.

6:1 — Greškom Nakića, gosti preko Terzije snižuju rezultat.

7:1 — Snažnim udarcem sa strane i Ožegović se upisao u listu strijelaca.

7:2 — Gluić je iznenadno Bilića niskim udarcem iskosio.

Kod pomladene ekipe domaćih istakli su se Čosić, Potkrajšak i Tomić, koji je ujedno bio najbolji igrač na terenu. Kod gostiju se nešto boljom igrom izdvajao Kunac.

Susret je dobro vodio Bašić iz Šibenika. (c)

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera američkog filma — TAJNA DRA KILDAREA — (do 30. IX)

Premijera talijanskog filma — BOKAČO 70 — (1-3. X)

Francuski film — HORACIJE — (4-5. X)

»SIBENIK«: meksikanski film — OLUJA NAD MEKSIKOM — (do 30. IX)

Američki film — SALAMON I SABA — (1-3. X)

Premijera američkog filma — NA DOKOVIMA NUJORKA — (4-10. X)

»20. APRILA«: premijera talijanskog filma — MAC I PRAVDA — (do 3. X)

Premijera američkog filma — STA SE DOGODILO SA BEBI DZEJN — (4-8. X)

DEZURNE LJEKARNE

Do 1. X — Centralna — Ulica Borisa Kidriča.

Od 2. do 8. X — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.

RODENI

Gordana, Jere i Ljubice Mić. Paljika; Ljiljana, Ante i Marije Olivari; Zivana, Marka i Genovefe Živković; Vladimir, Krste i Jelke Bjelić; Senka, Blaža i Jerine Nakićen; Amenda, Dragica Dukića i Ljubice Lončar; R. Konti; Dijana, Sime i Danice Kuač; Jerosima, Sime i Perke Pačić; Milorad, Nikole i Marije Njegić; Slobodan, Boška i Nade Njegić; Dijana, Dušana i Radojke Pavasović i Dražan, Jankova i Milke Bačelić.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Štampa« Šibenik

Direktor: MIRKO KNEŽEVIĆ
List uređuje redakcijski kolegij - Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA — Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

— Mjesečna pretplata za SFRJ 200 dinara, za inozemstvo 400 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-18 — Telefon štampari je 22-28 i 29-53.